

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
30 päivänä lokakuuta 2003 *

Yhdistetyissä asioissa T-125/03 R ja T-253/03 R,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

Akcros Chemicals Ltd, kotipaikka Surrey (Yhdistynyt kuningaskunta),

edustajinaan asianajajat C. Swaak ja M. Mollica,

hakijoina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinnään R. Wainwright ja C. Ingen-Housz,
prosessiosoitte Luxemburgissa,

vastapuolena,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

joissa hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin yhtäältä lykkäämään sellaisen 10.2.2003 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanoa, jolla on muutettu 30.1.2003 tehtyä päätöstä, jolla Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd, Akcros Chemicals ja niiden tytäryhtiöt on veloitettu alistumaan 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen [81] ja [82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204) 14 artiklan 3 kohtaan perustuvaan tarkastukseen, ja toisaalta määräämään muita väli-toimia hakijoiden etujen turvaamiseksi (asia T-125/03 R) sekä toiseksi yhtäältä lykkäämään sellaisen 8.5.2003 tehdyn komission päätöksen täytäntöönpanoa, jolla on hylätty pyyntö tarkastuksen yhteydessä kopioitujen viiden asiakirjan kuulumisesta asianajosalaisuuden piiriin, ja toisaalta määräämään muita väli-toimia hakijoiden etujen turvaamiseksi (asia T-253/03 R),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet

- 1 Komissio on 10.2.2003 tehnyt 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun neuvoston asetuksen N:o 17 (perustamissopimuksen [81] ja [82] artiklan ensimmäinen täytäntöönpanoasetus) (EYVL 1962, 13, s. 204) 14 artiklan 3 kohdan perusteella päätöksen (jäljempänä 10.2.2003 tehty päätös), jolla muutetaan 30.1.2003 teh-

tyä päätöstä, jossa komissio on määrännyt, että muun muassa Akzo Nobel Chemicals Ltd:n ja Akcros Chemicals Ltd:n (jäljempänä hakijat) sekä niiden tytäryhtiöiden on alistuttava tarkastukseen, jossa pyritään etsimään todisteita mahdollisista kilpailua rajoittavista menettelytavoista (jäljempänä 30.1.2003 tehty päätös).

2 Komission virkamiehet tekivät 12. ja 13.2.2003 Office of Fair Tradingin (Yhdistyneen kuningaskunnan kilpailuviranomainen) edustajien avustamana edellä mainittujen päätösten perusteella tarkastuksen hakijoiden toimitiloissa, jotka sijaitsevat Ecclesissä, Manchesterissä (Yhdistynyt kuningaskunta). Tämän tarkastuksen kuluessa komission virkamiehet kopioivat huomattavan määrän asiakirjoja.

3 Näiden toimenpiteiden aikana hakijoiden edustajat ilmoittivat komission virkamiehille, että asianajosalaisuus (legal professional privilege), joka suojaa yhteydenpitoa asianajajiin, saattoi kattaa tietyt määrättyyn aineistoon sisältyvät asiakirjat ja että komissiolla ei tämän vuoksi ollut oikeutta tutustua niihin.

4 Komission virkamiehet ilmoittivat tällöin hakijoiden edustajille, että heidän oli tarpeen tarkastella kyseisiä asiakirjoja pintapuolisesti tutkimatta niitä, jotta he voisivat muodostaa oman mielipiteensä siitä, millaista suojaa kyseisten asiakirjojen on mahdollisesti saatava. Kun asiasta oli keskusteltu pitkään ja kun komission ja Office of Fair Tradingin virkamiehet olivat muistuttaneet hakijoiden edustajia tarkastustoimenpiteiden estämisestä aiheutuvista rikosoikeudellisista seuraamuksista, päätettiin, että tarkastusta johtava virkamies tarkastelee kyseisiä asiakirjoja pintapuolisesti niin, että hakijoiden edustaja on hänen vierellään. Päätettiin myös, että jos hakijoiden edustaja väittää jonkin asiakirjan kuuluvan asianajosalaisuuden piiriin, hänen on perusteltava vaatimuksensa yksityiskohdaisemmin.

- 5 Kun hakijoiden edustajien osoittamassa aineistossa olevia asiakirjoja tarkasteltiin, erimielisyyttä syntyi viidestä asiakirjasta, joita lopulta käsiteltiin kahdella eri tavalla.
- 6 Ensimmäinen näistä asiakirjoista on 16.2.2000 päivätty kaksisivuinen koneella kirjoitettu muistio, jonka Akcros Chemicalsin toimitusjohtaja on osoittanut eräälle esimiehelleen. Hakijoiden mukaan tämä muistio sisältää tietoja, jotka Akcros Chemicalsin toimitusjohtaja on kerännyt muiden työntekijöiden kanssa käymissään yrityksen sisäisissä keskusteluissa. Hakijoiden mukaan nämä tiedot on kerätty siinä tarkoituksessa, että hankittaisiin ulkopuolisia oikeudellisia neuvoja kilpailulainsäädännön noudattamista koskevan sellaisen ohjelman yhteydessä, jonka Akzo Nobel oli jo ottanut käyttöön.
- 7 Toinen näistä asiakirjoista on edellisessä kohdassa kuvaillun kaksisivuisen muistion toinen kappale, jossa on lisäksi käsinkirjoitettuja huomautuksia, joissa viitataan yhteyksiin eräaseen hakijoiden asianajajaan ja mainitaan muun muassa hänen nimensä.
- 8 Saatuaan hakijoiden selvityksen näistä kahdesta ensimmäisestä asiakirjasta komission virkamiehet eivät pystyneet heti ratkaisemaan lopullisesti, kuuluvatko kyseiset asiakirjat mahdollisesti suojan piiriin. Tämän vuoksi komission virkamiehet ottivat asiakirjoista kopiot ja laittoivat nämä sinetöityyn kirjekuoreen, jonka he ottivat mukaansa tarkastuksen päättyessä. Hakijat ovat hakemuksessaan kutsuneet näitä kahta asiakirjaa A-sarjan asiakirjoiksi.
- 9 Kolmas asiakirja, josta komission virkamiehet ja hakijat olivat erimielisiä, koostuu joukosta Akcros Chemicalsin toimitusjohtajan käsin kirjoittamia muistioita, jotka hän on hakijoiden väitteiden mukaan laatinut alaistensa kanssa käymien keskustelujen yhteydessä ja joita on käytetty A-sarjaan kuuluvan koneella kirjoitetun muistion laatimisessa.

- 10 Kaksi viimeistä asiakirjaa ovat Akcros Chemicalsin toimitusjohtajan ja Akzo Nobelissa kilpailuoikeudellisia asioita koordinoivan henkilön välisiä sähköpostejä. Viimeksi mainittu on Alankomaiden asianajajayhteisöön kuuluva asianajaja, joka oli asian tosiseikkojen tapahtuma-aikaan myös Akzo Nobelin lakiasianosaston työntekijä ja siten vakituisessa työsuhteessa tähän yritykseen.
- 11 Tarkasteltuaan näitä kolmea viimeksi mainittua asiakirjaa ja saatuaan hakijoiden selvityksen tarkastusta johtava virkamies katsoi olevan varmaa, etteivät asiakirjat kuuluneet asianajosalaisuuden piiriin. Tämän vuoksi hän otti niistä kopiot ja liitti nämä muuhun asiakirja-aineistoon laittamatta niitä sinetöityyn kirjekuoreen, toisin kuin hän oli menetellyt A-sarjan asiakirjojen kanssa. Hakijat ovat hakemuksessaan kutsuneet näitä kolmea asiakirjaa B-sarjan asiakirjoiksi.
- 12 Hakijat lähettivät 17.2.2003 komissiolle kirjeen, jossa ne esittivät selvityksen syistä, joiden vuoksi ne katsoivat, että asianajosalaisuus koski sekä A-sarjan että B-sarjan asiakirjoja.
- 13 Komissio ilmoitti hakijoille kirjeellä 1.4.2003, ettei se voinut hakijoiden 17.2.2003 lähettämässä kirjeessä esiin tuomien seikkojen perusteella katsoa, että asianajosalaisuus todella koski kyseessä olevia asiakirjoja. Komissio on tässä samassa kirjeessä kuitenkin ilmoittanut hakijoille, että nämä voivat esittää huomautuksia näistä alustavista päätelmistä kahden viikon kuluessa, minkä jälkeen komissio tekee lopullisen päätöksen.
- 14 Hakijat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.4.2003 jättämällään kannekirjelmällä nostaneet EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella kanteen, jossa ne vaativat erityisesti 10.2.2003 tehdyn päätöksen kumoamista ja

- tarvittaessa 30.1.2003 tehdyn päätöksen kumoamista, ”siinä määrin kuin komissio pitää sitä oikeuttamisperusteena ja/tai perusteena sille toimenpiteelle (jota ei voida erottaa päätöksestä), että se on takavarikoinut ja/tai tarkastellut ja/tai lukenut asianajosalaisuuden piirin kuuluvia asiakirjoja”. Tämän asian numero on T-125/03.
- 15 Hakijat ilmoittivat 17.4.2003 komissiolle asiassa T-125/03 nostamastaan kanteesta. Ne ilmoittivat komissiolle myös, että huomautukset, joiden esittämiseen niitä oli kehoitettu 1.4.2003, sisältyivät tähän kanteeseen.
- 16 Hakijat tekivät samana päivänä EY 242 ja EY 243 artiklan perusteella hakemuksen, jossa ne pyysivät erityisesti, että välitoimista päättävä tuomari lykkäisi 10.2.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa ja tarvittaessa 30.1.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa. Kirjaamo rekisteröi tämän asian numerolla T-125/03 R.
- 17 Komissio teki 8.5.2003 asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohtaan perustuvan päätöksen (jäljempänä 8.5.2003 tehty päätös). Komissio on tämän päätöksen 1 artiklassa hylännyt hakijoiden pyynnön, että A-sarjan ja B-sarjan asiakirjat palautettaisiin niille ja että komissio vahvistaisi tuhonneensa kaikki hallussaan olevat kopiot näistä asiakirjoista. Komissio on 8.5.2003 tehdyn päätöksen 2 artiklassa lisäksi ilmoittanut aikovansa avata A-sarjan asiakirjat sisältävän sinetöidyn kirjekuoren. Komissio on kuitenkin ilmoittanut hakijoille, ettei se tee näin, ennen kuin kanneaika on päättynyt 8.5.2003 tehdyn päätöksen osalta.
- 18 Komissio esitti 14.5.2003 kirjalliset huomautuksensa asiassa T-125/03 R tehdystä välitoimihakemuksesta.

- 19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti kehotti 22.5.2003 hakijoita esittämään huomautuksensa siitä, mitä 8.5.2003 tehdystä päätöksestä pitäisi niiden mielestä päätellä asiassa T-125/03 R. Hakijat esittivät huomautuksensa 9.6.2003, ja komissio vastasi niihin 3.7.2003.
- 20 Hakijat ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.7.2003 jättämällään kannekirjelmällä nostaneet EY 230 artiklan neljännen kohdan perusteella kanteen, jossa ne vaativat, että 8.5.2003 tehty päätös on kumottava ja komissio on velvoitettava maksamaan kanteeseen liittyvät oikeudenkäyntikulut. Hakijat ovat 11.7.2003 kirjatulla erillisellä asiakirjalla tehneet välitoimihakemuksen, jossa ne pyytävät erityisesti, että välitoimista päättävä tuomari lykkäisi 8.5.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa. Tämän asian numero on T-253/03 R.
- 21 Hakijat ovat hakemuksessaan pyytäneet myös, että asia T-125/03 R ja asia T-253/03 R yhdistettäisiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 50 artiklan mukaisesti.
- 22 Komissio esitti 1.8.2003 kirjalliset huomautuksensa asiassa T-253/03 R tehdystä välitoimihakemuksesta.
- 23 Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Alankomaiden asianajajayhteisön hallitus), edustajanaan asianajaja O. Brouwer, ja Council of the Bars and Law Societies of the European Union (Euroopan unionin asianajajayhteisöjen neuvosto; jäljempänä CCBE), edustajanaan J. E. Flynn, QC, tekivät 7.8. ja 8.8.2003 asioissa T-125/03 R ja T-253/03 R kumpikin väliintulohakemuksen, joissa ne pyysivät saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen hakijoiden vaatimuksia.

- 24 European Company Lawyers Association (Euroopan yrityslakimiesten yhdistys; jäljempänä ECLA), edustajinaan asianajaja M. Dolmans ja solicitor J. Temple Lang, teki 12.8.2003 asiassa T-125/03 R väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen hakijoiden vaatimuksia. ECLA teki 18.8.2003 myös asiassa T-253/03 R väliintulohakemuksen, jossa se samoin pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen hakijoiden vaatimuksia.
- 25 Komissio esitti huomautuksensa asiassa T-125/03 R ja asiassa T-253/03 R tehdyistä väliintulohakemuksista 1.9.2003, ja hakijat esittivät huomautuksensa hakemuksista 2.9.2003. Hakijat tekivät 2.9.2003 myös hakemuksen, jossa ne pyysivät, että tiettyjä asiakirja-aineistoon sisältyviä asiakirjoja käsiteltäisiin työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan perusteella luottamuksellisina.
- 26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin esitettyä työjärjestyksen 64 artiklan 3 kohdan d alakohdan ja 67 artiklan 3 kohdan perusteella pyynnön komissio toimitti 8.9.2003 presidentille luottamuksellisesti kopion B-sarjan asiakirjoista sekä A-sarjan asiakirjat sisältävän sinetöidyn kirjekuoren.
- 27 Kirjaamo lähetti väliintulohakemuksen tehneille 4. ja 5.9.2003 kirjeen, jossa se kehotti näitä olemaan läsnä istunnossa.
- 28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti avasi 15.9.2003 kirjaamon edustajan läsnäollessa A-sarjan asiakirjat sisältävän sinetöidyn kirjekuoren ja tutki sen sisällön. Tämän toimenpiteen lopuksi asiakirjat, joita oli tarkasteltu, laitettiin uudelleen sinetöityyn kirjekuoreen ja toimenpiteestä laadittiin pöytäkirja, joka liitettiin asian T-125/03 R ja asian T-253/03 R asiakirja-aineistoon.

- 29 Sekä CCBE että Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten esitivät samana päivänä vastaväitteitä hakijoiden työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdan nojalla tekemän luottamuksellista käsittelyä koskevan hakemuksen useista kohdista. Käsitellessään väliitoimihakemusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti päätti 16.9.2003 saman artiklan nojalla, että hakijoiden hakemus luottamuksellisesta käsittelystä hyväksytään osittain ja väliaikaisesti.
- 30 Kirjaamo antoi 19.9.2003 väliintulohakemuksen tehneille tiedoksi asioiden T-125/03 R ja T-253/03 R oikeudenkäyntiasiakirjoista sellaisen uuden version, joka ei ole luottamuksellinen.
- 31 Hakijoiden, komission, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocatenin, CCBE:n ja ECLA:n suulliset lausumat kuultiin 23.9.2003 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 32 Asiassa T-125/03 R hakijat vaativat, että väliitoimista päättävä tuomari
- lykkää 10.2.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa ja tarvittaessa 30.1.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa, siinä määrin kuin komissio pitää tätä päätöstä oikeuttamisperusteena ja/tai perusteena sille toimenpiteelle, että se on takavarikoinut ja/tai tarkastellut ja/tai lukenut asianajosalaisuuden piiriin kuuluvia asiakirjoja

- velvoittaa komission säilyttämään A-sarjan asiakirjat sinetöidyssä kirjekuoressa, joka on annettava riippumattomalle ulkopuoliselle (josta asianosaisten on sovittava viiden päivän kuluessa siitä, kun tässä välitoimimenettelyssä tehdään päätös), jotta tämä säilyttäisi sen, kunnes pääasian kanteen kohteena oleva riitakysymys on ratkaistu

- velvoittaa komission laittamaan B-sarjan asiakirjat sinetöityyn kirjekuoreen, joka on annettava riippumattomalle ulkopuoliselle (josta asianosaisten on sovittava viiden päivän kuluessa siitä, kun tässä välitoimimenettelyssä tehdään päätös), jotta tämä säilyttäisi sen, kunnes pääasian kanteen kohteena oleva riitakysymys on ratkaistu

- velvoittaa komission luopumaan kaikista lisäkopioista, joita sillä saattaa olla B-sarjan asiakirjoista, ja vahvistamaan viiden päivän kuluessa siitä, kun tässä menettelyssä tehdään päätös, että kopiot on hävitetty

- määrää, ettei komissio saa ryhtyä mihinkään toimiin sen enempää A-sarjan kuin B-sarjankaan asiakirjojen tarkastelemiseksi tai käyttämiseksi (tai tarkastelun tai käyttämisen jatkamiseksi), ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

33 Komissio vaatii asiassa T-125/03 R, että välitoimista päättävä tuomari

- hylkää välitoimihakemuksen

- velvoittaa hakijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

- velvoittaa Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocatenin, CCBE:n ja ECLA:n korvaamaan komissiolle niiden väliintulosta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

34 Asiassa T-253/03 R hakijat vaativat, että välitoimista päättävä tuomari

- lykkää 8.5.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanoa

- velvoittaa komission säilyttämään A-sarjan asiakirjat sinetöidyssä kirjekuoressa, kunnes pääasian kanteen kohteena oleva riitakysymys on ratkaistu

- velvoittaa komission laittamaan B-sarjan asiakirjat sinetöityyn kirjekuoreen, kunnes pääasian kanteen kohteena oleva riitakysymys on ratkaistu

- velvoittaa komission luopumaan kaikista lisäkopioista, joita sillä saattaa olla B-sarjan asiakirjoista, ja vahvistamaan viiden päivän kuluessa siitä, kun tässä menettelyssä tehdään päätös, että kopiot on hävitetty

- määrää, ettei komissio saa ryhtyä mihinkään toimiin sen enempää A-sarjan kuin B-sarjankaan asiakirjojen tarkastelemiseksi tai käyttämiseksi (tai tarkastelun tai käyttämisen jatkamiseksi), ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu

- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

35 Komissio vaatii asiassa T-253/03 R, että välitoimista päättävä tuomari

- hylkää välitoimihakemuksen

- velvoittaa hakijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut

- velvoittaa Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocatenin, CCBE:n ja ECLA:n korvaamaan komissiolle niiden väliintulosta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeussääntöjen soveltaminen

36 Aluksi on muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimihakemuksessa on ilmoitettava ne seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditun välitoimen myöntäminen on ilmeisesti perus-

teltua (*fumus boni juris*). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa niin, että täytöntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta). Välitoimista päättävän tuomarin on tarpeen vaatiessa punnittava myös asiaan liittyvät intressit (asia C-445/00 R, Itävalta v. neuvosto, määräys 23.2.2001, Kok. 2001, s. I-1461, 73 kohta).

37 Haetun välitoimen on lisäksi oltava sillä tavalla väliaikainen, ettei sillä oteta ennalta kantaa riidanalaisiin oikeus- tai tosiseikkoihin eikä tehdä etukäteen tyhjiksi pääasiassa myöhemmin annettavan ratkaisun vaikutuksia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 22 kohta).

38 On lisäksi korostettava, että tämän kokonaisuuden tutkimisessa välitoimista määräävällä tuomarilla on laaja harkintavalta ja hän voi asian ominaispiirteiden suhteen vapaasti päättää, kuinka nämä erilaiset edellytykset on näytettävä täytyneiksi, samoin kuin asioiden tutkimusjärjestyksen, sillä missään yhteisön oikeuden säännöksessä ei ennalta aseteta hänelle mallia, jonka mukaan välitoimista päättämisen tarpeellisuutta arvioidaan (edellä 37 kohdassa mainittu asia komissio v. Atlantic Container Line ym., määräyksen 23 kohta).

1. Asioiden T-125/03 R ja T-253/03 R yhdistäminen

39 Hakijat ovat asiassa T-253/03 R esittämässään välitoimihakemuksessa pyytäneet, että asiat T-125/03 R ja T-253/03 R yhdistettäisiin. Komissio on asiassa T-253/03 R esittämässään huomautuksissa vastustanut asioiden yhdistämistä, koska pääasiaa koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi asiassa T-125/03 R.

- 40 Koska asiat T-125/03 R ja T-253/03 R kuitenkin koskevat samoja tosiseikkoja ja niissä on samat asianosaiset ja niiden kohteet liittyvät toisiinsa, on työjärjestyksen 50 artiklan nojalla määrättävä, että asiat yhdistetään tämän määräyksen antamista varten.

2. Väliintulohakemukset

- 41 Kuten edellä 23 ja 24 kohdassa on todettu, CCBE, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten ja ECLA ovat asiassa T-125/03 R ja asiassa T-253/03 R pyytäneet saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijoina tukeakseen hakijoiden vaatimuksia.
- 42 Komissio on ilmoittanut, ettei sillä ole mitään huomautettavaa näiden kolmen väliintulohakemuksen osalta. Lisäksi hakijat ovat ilmoittaneet puoltavansa hakemuksia.
- 43 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 40 artiklan toisessa kohdassa, jota tämän perussäännön 53 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, määrätään, että yksityisellä oikeussubjektilla on oikeus päästä väliintulijaksi vain, jos hän voi osoittaa, että asian ratkaisu koskee hänen etuaan. Etujärjestöt, joiden tarkoituksena on puolustaa jäseniään, hyväksytään väliintulijoiksi asioissa, joissa on kyse niiden jäseniin vaikuttavista periaatteellisista kysymyksistä (yhdistetyt asiat C-151/97 P(I) ja C-157/97 P(I), National Power ja PowerGen, määräys 17.6.1997, Kok. 1997, s. I-3491, 66 kohta; asia C-151/98 P, Pharos v. komissio, määräys 28.9.1998, Kok. 1998, s. I-5441, 6 kohta; asia T-13/99 R, Pfizer v. neuvosto, määräys 22.3.1999, 15 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja asia T-53/01 R, Poste Italiane v. komissio, määräys 28.5.2001, Kok. 2001, s. II-1479, 51 kohta).

- 44 Belgian oikeuden mukaan perustettu yhdistys CCBE on nyt esillä olevassa asiassa ilmoittanut väliintulohakemuksessaan, että sen jäsenet ovat valtuuttaneet sen ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta yhdistys saavuttaisi säännöissään mainitun tarkoituksen, eli erityisesti esiintymään asioissa, joissa on kysymys Euroopan unionin perustamissopimusten soveltamisesta asianajajien ammattikuntaan.
- 45 On siis katsottava, että CCBE on näyttänyt toteen yhtäältä, että se edustaa Euroopan unionin asianajajayhteisöjen etuja, ja toisaalta, että sen tarkoituksena on jäsentensä etujen puolustaminen. Koska nyt esillä olevassa asiassa nousee lisäksi välittömästi esiin periaatteellisia kysymyksiä, jotka koskevat asianajajien kanssa käydyn kirjeenvaihdon luottamuksellisuutta, nämä kysymykset ovat omiaan vaikuttamaan CCBE:n jäseniin, joiden tehtävänä on muun muassa määritellä ja vahvistaa asianajajiin sovellettavat ammattieettiset säännöt.
- 46 Nyt esillä olevassa asiassa tulee lisäksi välittömästi esiin periaatteellisia kysymyksiä, jotka liittyvät edellytyksiin, joilla välitoimista päättävä tuomari voi määrätä välitoimia, jotka koskevat asiakirjoja, joihin komissio aikoo tutustua asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdan perusteella mutta jotka tarkastuksen kohteena olevien yritysten mukaan kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin. Se, miten nämä edellytykset määritellään, on omiaan vaikuttamaan CCBE:n jäsenten etuihin suoraan, koska edellytyksillä voidaan rajoittaa tai päinvastoin laajentaa väliaikaista oikeussuojaa, jota sovelletaan erityisesti näiltä jäseniltä peräisin oleviin asiakirjoihin, jotka CCBE:n käsityksen mukaan kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin.
- 47 CCBE on siten tässä vaiheessa näyttänyt toteen, että on sen edun mukaista, että hakijoiden välitoimihakemukset hyväksytään. CCBE on näin ollen hyväksyttävä väliintulijaksi asioissa T-125/03 R ja T-253/03 R.

- 48 Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten on puolestaan todennut olevansa toimielin, joka on Alankomaiden lainsäädännössä velvoitettu valvomaan niiden periaatteiden noudattamista, jotka koskevat asianajajan ammattikuntaa Alankomaissa, määrittämään Alankomaiden asianajajayhteisön säännöt ja puolustamaan tämän yhteisön oikeuksia ja etuja.
- 49 Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten on siis tuonut esiin seikkoja, jotka ovat omiaan osoittamaan, että se edustaa alankomaalaisten asianajajien etuja ja että sen tarkoituksena on jäsentensä etujen puolustaminen. Koska nyt esillä olevassa asiassa on lisäksi välittömästi kysymys sellaisten alankomaalaisten asianajajien asemasta, jotka ovat vakituisesti jonkin yrityksen palveluksessa, siinä tulee esiin periaatteellisia kysymyksiä, jotka ovat omiaan vaikuttamaan Alankomaiden asianajajayhteisön jäsenten etuihin ja itse asianajajayhteisön etuihin.
- 50 Kuten edellä 46 kohdassa on jo todettu, nyt esillä olevassa asiassa tulee lisäksi välittömästi esiin periaatteellisia kysymyksiä, jotka liittyvät edellytyksiin, joilla välitoimista päättävä tuomari voi määrätä välitoimia, jotka koskevat asiakirjoja, joihin komissio aikoo tutustua asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdan perusteella mutta jotka tarkastuksen kohteena olevien yritysten mukaan kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin. Se, miten nämä edellytykset määritellään, on siis omiaan vaikuttamaan Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocatenin jäsenten etuihin suoraan, koska edellytyksillä voidaan rajoittaa tai päinvastoin laajentaa väliaikaista oikeussuojaa, jota sovelletaan erityisesti näiltä jäseniltä peräisin oleviin asiakirjoihin, jotka Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocatenin käsityksen mukaan kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin.
- 51 Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten on siten tässä vaiheessa näyttänyt toteen, että on sen edun mukaista, että hakijoiden välitoimihakemukset hyväksytään. Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten on näin ollen hyväksyttävä väliintulijaksi asioissa T-125/03 R ja T-253/03 R.

- 52 On vielä todettava, että ECLA on väliintulohakemuksessaan tuonut esiin seikkoja, jotka osoittavat sen edustavan järjestöjä, jotka puolestaan edustavat Euroopan yrityslakimiesten suurta enemmistöä. ECLA on myös todennut, että sen pääasiallisena tehtävänä on edustaa näiden yrityslakimiesten etuja ja erityisesti puolustaa heidän asemaansa, siltä osin kuin on kysymys heidän kanssaan käydyn kirjeenvaihdon luottamuksellisuudesta. ECLA on siis tässä vaiheessa näyttänyt toteen, että se edustaa jäsentensä etuja ja että sen tarkoituksena on erityisesti puolustaa näiden etuja. Koska nyt esillä olevassa asiassa on lisäksi välittömästi kysymys yrityslakimiesten kanssa käydyn kirjeenvaihdon luottamuksellisuudesta, siinä tulee esiin periaatteellisia kysymyksiä, jotka ovat omiaan vaikuttamaan ECLA:n jäsenten etuihin suoraan.
- 53 Kuten edellä 46 ja 50 kohdassa on jo todettu, nyt esillä olevassa asiassa tulee lisäksi välittömästi esiin periaatteellisia kysymyksiä, jotka liittyvät edellytyksiin, joilla välitoimista päättävä tuomari voi määrätä välitoimia, jotka koskevat asiakirjoja, joihin komissio aikoo tutustua asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdan perusteella mutta jotka tarkastuksen kohteena olevien yritysten mukaan kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin. Se, miten nämä edellytykset määritellään, on siis omiaan vaikuttamaan ECLA:n jäsenten etuihin suoraan, koska edellytyksillä voidaan rajoittaa tai päinvastoin laajentaa väli aikaista oikeussuojaa, jota sovelletaan erityisesti näiltä jäseniltä peräisin oleviin asiakirjoihin, jotka ECLA:n käsityksen mukaan kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin.
- 54 ECLA on siten tässä vaiheessa näyttänyt toteen, että on sen edun mukaista, että hakijoiden välitoimihakemukset hyväksytään. ECLA on näin ollen hyväksyttävä väliintulijaksi asioissa T-125/03 R ja T-253/03 R.

3. Luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö

- 55 Tiedoille, jotka on hakijoille 16.9.2003 lähetetyssä kirjaamon kirjeessä mainittu luottamuksellisina, on välitoimimenettelyssä myönnettävä luottamuksellinen

käsittely, koska tällaisia tietoja on ensi arviolta pidettävä työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina salaisina tai luottamuksellisina tietoina.

4. Asiassa T-125/03 R tehty välitoimihakemus

Välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottaminen

- 56 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kysymystä pääasiaa koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisesta ei lähtökohtaisesti saa tutkia välitoimimenettelyssä, jotta ei otettaisi ennalta kantaa pääasian ratkaisuun. Jos vedotaan siihen, että pääasiassa nostetun kanteen, johon välitoimihakemus perustuu, tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi, saattaa kuitenkin olla tarpeen varmistua sellaisten tiettyjen seikkojen olemassaolosta, joiden perusteella voidaan ensi arviolta päätellä, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi (asia C-300/00 P(R), Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa ym. v. neuvosto, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8797, 34 kohta; asia T-236/00 R, Stauner ym. v. parlamentti ja komissio, määräys 15.1.2001, Kok. 2001, s. II-15, 42 kohta ja asia T-155/02 R, VVG International ym. v. komissio, määräys 8.8.2002, Kok. 2002, s. II-3239, 18 kohta).
- 57 Nyt esillä olevassa asiassa komissio kiistää, että asiassa T-125/03 nostettu pääasian kanne voitaisiin ottaa tutkittavaksi. On siis tutkittava, onko olemassa seikkoja, joiden perusteella voitaisiin kuitenkin ensi arviolta päätellä, että pääasian kanne voidaan tässä asiassa ottaa tutkittavaksi.

Asianosaisten lausumat pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen osalta

- 58 Asiassa T-125/03 hakijat vaativat 10.2.2003 tehdyn päätöksen kumoamista ja tarvittaessa 30.1.2003 tehdyn päätöksen kumoamista, ”siinä määrin kuin komissio pitää sitä oikeuttamisperusteena ja/tai perusteena sille toimenpiteelle (jota ei voida erottaa päätöksestä), että se on takavarikoinut ja/tai tarkastellut ja/tai lukenut asianajosalaisuuden piirin kuuluvia asiakirjoja”.
- 59 Hakijat väittävät, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi, koska 30.1.2003 tehty päätös, 10.2.2003 tehty päätös ja molempien kyseessä olevien asiakirjasarjojen myöhempi käsittely muodostavat todellisuudessa yhden komission päätöksen, jonka lainmukaisuus voidaan riitauttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Asiavaltuutensa osalta hakijat toteavat seuraavaksi, että 30.1.2003 tehty päätös ja 10.2.2003 tehty päätös on osoitettu suoraan niille.
- 60 Komissio väittää, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

- 61 EY 230 artiklan neljännessä kohdassa määrätään, että ”luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi — — nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä — —”.
- 62 Nyt esillä olevassa asiassa ei ole kiistetty, että 10.2.2003 tehty päätös ja 30.1.2003 tehty päätös on osoitettu hakijoille ja että molemmilla päätöksillä on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa hakijoiden etuihin.

- 63 Komissio korostaa kuitenkin, että pääasian kanteessa arvostellut oikeusvaikutukset eivät johdu 10.2.2003 ja 30.1.2003 tehdyistä päätöksistä vaan niitä myöhemmistä toimista. Komission väitteillä ja perusteluilla pyritään kuitenkin osoittamaan varsinaisesti, ettei yksikään hakijoiden kanneperusteista ole aineellisesti sellainen, että siihen voitaisiin tehokkaasti vedota tueksi vaatimuksille, joiden mukaan 10.2.2003 tehty päätös ja tarvittaessa 30.1.2003 tehty päätös on kumottava. Nämä väitteet ja perustelut on siis ensi arviolta otettava huomioon arvioitaessa, onko pääasian kanne ilmeisen perusteltu (*fumus boni juris*).
- 64 Siltä osin kuin komissio on väittänyt, että hakijoiden tietyillä vaatimuksilla pyritään saamaan 30.1.2003 tehdyn päätöksen muuttamisesta 10.2.2003 tehty päätös kumottua vain osittain ja että nämä vaatimukset on näin ollen hylättävä, koska tämän päätöksen kumoaminen merkitsisi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin joutuisi lausumaan kanteen ulkopuolisista seikoista, on todettava, että asiakirja-aineistosta ilmenee, että hakijat ovat 3.7.2003 esittämässään huomautuksissa kiistäneet vaativansa vain päätöksen osittaista kumoamista.
- 65 On siis olemassa seikkoja, joiden perusteella voidaan päätellä, ettei voida pitää poissuljettuna, että asiassa T-125/03 esitetyt kumoamisvaatimukset voidaan ottaa tutkittaviksi.

Fumus boni juris

- 66 Hakijat esittävät 10.2.2003 tehdystä päätöksestä kolme kanneperustetta, jotka tarvittaessa koskevat myös 30.1.2003 tehtyä päätöstä. Hakijoiden mukaan komissio on tarkastusta suorittaessaan ensinnäkin loukannut oikeuskäytännössä asetettuja menettelyllisiä periaatteita (asia 155/79, AM & S v. komissio, tuomio 18.5.1982, Kok. 1982, s. 1575, Kok. Ep. VI, s. 427) ja hakijoiden oikeutta vaatia välitoimia EY 242 artiklan perusteella, koska komission virkamiehet ovat yhtäältä lukeneet A- ja B-sarjan asiakirjoja ja keskustelleet niistä keskenään ja toisaalta liittäneet B-sarjan asiakirjat välittömästi asiakirja-aineistoonsa. Toiseksi komissio on samoin tarkastusta suorittaessaan rikkonut aineellisesti asian-

ajosalaisuutta, joka suojaa yhteydenpitoa asianajajiin, koska se on yhtäältä heti kieltäytynyt katsomasta, että B-sarjan asiakirjat kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin, ja koska se on toisaalta takavarikoinut A-sarjan asiakirjat. Kolmanneksi hakijat katsovat, että nämä samat tosiseikat merkitsevät myös, että komissio on loukannut sellaisia perusoikeuksia, joihin asianajosalaisuus nimenomaan perustuu.

- 67 Edellä todetusta ilmenee, että kaikki kanneperusteet, joita hakijat ovat esittäneet 10.2.2003 tehtyä päätöstä ja tarvittaessa 30.1.2003 tehtyä päätöstä vastaan, koskevat todellisuudessa näiden päätösten jälkeen toteutettuja ja kaiken lisäksi niistä erillisiä toimenpiteitä, kuten komissio on korostanut. Toisin kuin hakijat väittävät, 10.2.2003 tehty päätös ja 30.1.2003 tehty päätös voidaan nimittäin selvästi erottaa riitautetuista toimenpiteistä, erityisesti sen perusteella, ettei niissä ole mitään erityistä viittausta A- ja B-sarjan asiakirjoihin. Se, miten nämä asiakirjat on yksilöity, ja riidanalainen tapa, jolla niitä on käsitelty, ovat näin ollen väistämättä seurausta erillisistä ja myöhemmistä toimista, kun näitä asiakirjoja verrataan muihin 10.2.2003 tehdyn päätöksen ja 30.1.2003 tehdyn päätöksen soveltamisalaan kuuluviin asiakirjoihin.
- 68 Tältä osin riittää, kun muistutetaan, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yritys ei voi asetuksen N:o 17/14 artiklaan perustuvassa tutkimuksessa vedota tarkastusmenettelyjen kulun lainvastaisuuteen tukeakseen vaatimustaan sen toimen kumoamisesta, jonka nojalla komissio suorittaa kyseisen tarkastuksen (ks. vastaavasti asia 85/87, Dow Benelux v. komissio, tuomio 17.10.1989, Kok. 1989, s. 3137, 49 kohta ja yhdistetyt asiat T-305/94—T-307/94, T-313/94—T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 ja T-335/94, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 20.4.1999, Kok. 1999, s. II-931, 413 kohta).
- 69 Se, että tämä on mahdotonta, pelkästään heijastaa yleisperiaatetta, jonka mukaan toimen laillisuutta arvioitaessa on otettava huomioon toimen hyväksymisajankohdan oikeudelliset ja tosiasialliset olosuhteet, joten päätöksen tekemisen jälkeen toteutetut toimet eivät voi vaikuttaa päätöksen pätevytyteen

(yhdistetyt asiat 96/82—102/82, 104/82, 105/82, 108/82 ja 110/82, IAZ ym. v. komissio, tuomio 8.11.1983, Kok. 1983, s. 3369, 16 kohta ja edellä 68 kohdassa mainittu asia Dow Benelux v. komissio, tuomion 49 kohta).

- 70 Hakijoiden kanneperusteita ei ole tarpeen tutkia tarkemmin, vaan on todettava, että kanneperusteisiin ei siinäkään tapauksessa, että ne olisivat perusteltuja, voida tehokkaasti vedota tueksi vaatimuksille, joiden mukaan 10.2.2003 tehty päätös ja tarvittaessa 30.1.2003 tehty päätös on kumottava.
- 71 Hakijat eivät näin ollen ole näyttäneet toteen *fumus boni juris* -edellytyksen täyttymistä, mikä on riittävä peruste asiassa T-125/03 R esitetyn hakemuksen hylkäämiselle.

5. Asiassa T-253/03 R tehty välitoimihakemus

- 72 Ensiksi on tutkittava, ovatko hakijat näyttäneet toteen, että *fumus boni juris* -edellytys on täytynyt, ja toiseksi, ovatko hakijat näyttäneet toteen, että pyydetty välitoimet ovat kiireellisiä, minkä jälkeen on tarvittaessa suoritettava intressi-vertailu.

Fumus boni juris

Asianosaisten lausumat

- 73 Hakijoiden mukaan kanne, jonka ne ovat nostaneet 8.5.2003 tehdystä päätöksestä ja joka perustuu kolmeen kanneperusteeseen, ei ole perusteeton.

- 74 Hakijat väittävät ensinnäkin, että komissio on loukannut edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomioissa asianajosalaisuuden osalta asetettuja menettelyllisiä periaatteita. Hakijoiden mukaan silloin, kun asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohtaan perustuvan tarkastuksen kohteena oleva yritys vetoaa siihen, että asianajosalaisuus suojaa asiakirjoja, menettelyssä, jota komission on noudatettava, on seuraavat kolme vaihetta. Ensinnäkin siinä tapauksessa, että kyseinen yritys vetoaa asianajosalaisuuteen ja sen perusteella kieltäytyy esittämästä asiakirjoja, yrityksen on näytettävä toteen, että ne aineellisoikeudelliset edellytykset, jotka on oikeuskäytännössä asetettu asianajosalaisuuteen perustuvan suojan syntymiselle, ovat täyttyneet, mutta sen ei tarvitse paljastaa kyseisten asiakirjojen sisältöä. Toiseksi komission on siinä tapauksessa, etteivät tarkastuksen kohteena olevan yrityksen selvitykset tyydytä sitä, määrättävä asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdan nojalla tekemällään päätöksellä, että kyseiset asiakirjat on esitettävä. Jos yritys edelleen väittää, että asiakirjat kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin, yhteisöjen tuomioistuinten on kolmannessa vaiheessa ratkaistava erimielisyys.
- 75 Nyt esillä olevassa asiassa hakijat katsovat, että komissio on vaihtanut tämän menettelyn vaiheiden järjestyksen, koska komission virkamiehet ovat tarkastuksen aikana yhtäältä pitäneet A- ja B-sarjoihin kuuluvia asiakirjoja hallussaan ja keskustelleet niistä usean minuutin ajan ja toisaalta sisällyttäneet B-sarjan asiakirjat asiakirja-aineistoon laittamatta niitä sinetöityyn kirjekuoreen. Hakijat katsovat pääasiallisesti, että komission olisi sen sijasta, että se kopioi kyseiset asiakirjat ja teki 8.5.2003 päätöksen, pitänyt jättää asiakirjat tarkastuspaikoille ja tehdä päätös, jossa hakijat velvoitetaan esittämään ne. Tästä päätöksestä olisi sitten voitu nostaa kanne yhteisöjen tuomioistuimissa. Hakijat katsovat myös, että A- ja B-sarjan asiakirjojen erilainen käsittely merkitsee, että syrjintäkiellon periaatetta on loukattu.
- 76 Toisessa kanneperusteessaan hakijat väittävät pääasiallisesti, että komissio on tarkastusvaiheesta lähtien rikkonut asianajosalaisuutta yhtäältä epäämällä B-sarjan asiakirjoilta kaiken suojan ja toisaalta tutkimalla A-sarjan asiakirjat

perusteellisesti. Hakijat katsovat, että myös 8.5.2003 tehdyllä päätöksellä rikotaan asianajosalaisuutta aineellisesti, koska päätös ilmentää erityisesti sitä, että komissio kieltäytyy palauttamasta ja hävittämästä A- ja B-sarjan asiakirjoja, ja lisäksi osoittaa, että komissio aikoo avata A-sarjan asiakirjat sisältävän sinetöidyn kirjekuoren.

- 77 Hakijat täsmentävät tältä osin, että asianajosalaisuus suojaa molempia A-sarjan asiakirjoja ja B-sarjan käsinkirjoitettuja muistioita, koska ne ovat suoraa seurausta kilpailuoikeuden noudattamisohjelmasta, jonka hakijat ovat ottaneet käyttöön ulkopuolisten neuvonantajien avustuksella.
- 78 Hakijat täsmentävät seuraavaksi väitteitään ja perustelujaan kunkin kyseessä olevan asiakirjan osalta ja väittävät ensinnäkin, että molempien A-sarjan asiakirjojen perustana olevaa muistiota on pidettävä ulkopuolisen neuvonantajan kanssa käydyin puhelin keskustelun kirjallisena tukena, mistä todistaa erityisesti se, että kyseisen asianajajan nimi on kirjoitettu käsin muistion toiseen kappaleeseen.
- 79 Seuraavaksi hakijat toteavat, että asianajosalaisuus kattaa myös B-sarjan käsinkirjoitetut muistiot, koska niitä on käytetty suojan piiriin kuuluvien A-sarjan muistioiden laatimisessa.
- 80 B-sarjaan kuuluvien sähköpostien osalta hakijat korostavat, että kysymys on Akcros Chemicalsin toimitusjohtajan ja Akzo Nobelin lakiasianosaston erään työntekijän välisestä kirjeenvaihdosta. Viimeksi mainittu on Alankomaiden asianajajayhteisöön kuuluva asianajaja, jota sitovat samankaltaiset riippumattomuutta ja asianajajayhteisön sääntöjen noudattamista koskevat ammattieettiset velvollisuudet kuin ulkopuolista asianajajaa. Nämä säännöt ovat tärkeämpiä

kuin hänen velvollisuutensa olla lojaali työnantajalleen. Tältä osin hakijat myöntävät, ettei yhteisön oikeuskäytännössä tällä hetkellä tunnusteta, että yrityslakimiesten tehtävät kuuluisivat asianajosalaisuuden piiriin, mutta ne toteavat kuitenkin pääasiallisesti, että jäsenvaltioiden ammattieettisissä säännöissä on edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetun tuomion jälkeen tapahtunut lukuisia muutoksia, joilla on erityisesti ulotettu asianajosalaisuus koskemaan tiettyjen yrityslakimiesten toimintaa. Hakijat tukeutuvat analogisesti myös asiassa T-92/98, Interporc vastaan komissio, 7.12.1999 annettuun tuomioon (Kok. 1999, s. II-3521, 41 kohta), jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on katsottu, ettei komission oikeudellisen osaston ja komission eri pääosastojen välistä kirjeenvaihtoa voitu paljastaa. Hakijat korostavat lisäksi, että sillä, että asianajosalaisuus rajoitetaan koskemaan vain yhteydenpitoa ulkopuolisiin neuvonantajiiin, loukataan syrjintäkiellon periaatetta ja kilpailuoikeuden nykyaikaistamisen näkökulmasta tarkasteltuna heikennetään yritysten mahdollisuuksia arvioida, onko niiden toiminta kilpailuoikeuden mukaista. Hakijat huomauttavat vielä, että kyseessä olevat viestit lähetettiin kahden sellaisen henkilön välillä, joista toinen oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja toinen Alankomaissa, ja että nämä molemmat valtiot tunnustavat, että asianajosalaisuus suojaa yrityslakimiesten viestejä, jos lakimiehet kuuluvat asianajajayhteisöön.

- 81 Kolmannessa kanneperusteessaan hakijat katsovat, että 8.5.2003 tehdyllä päätöksellä loukataan perusoikeuksia, joihin asianajosalaisuus nimenomaan perustuu, etenkin puolustautumisoikeuksia, yksityisyyden suojaa ja sananvapautta, sellaisina kuin nämä on määritelty Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä.
- 82 Komission mielestä kaikki nämä väitteet ja perustelut on hylättävä, ja se katsoo, ettei yksikään hakijoiden kanneperusteista täytä *fumus boni juris* -edellytystä.
- 83 Komissio kiistää näin ollen hakijoiden ensimmäisen kanneperusteen, jonka mukaan komissio on loukannut menettelyllisiä periaatteita, joita sovelletaan yritysten väittäessä, että asianajosalaisuus suojaa tiettyjä asiakirjoja. Komissio

toteaa aluksi, ettei edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa määritellyllä menettelyllä ole absoluuttista arvoa ja ettei menettely edellytä, että komission olisi siinä tapauksessa, että yritys vetoaa asianajosalaisuuteen, yhtäältä pidätyttävä kopioimasta kyseisiä asiakirjoja ja toisaalta määrättävä uudelleen, että yrityksen on esitettävä ne. Komissio toteaa edelleen alustavasti kiistävänsä hakijoiden väitteen, jonka mukaan komission virkamiehet olisivat tarkastuksen aikana pitäneet kyseisiä asiakirjoja hallussaan ja keskustelleet niistä keskenään useiden minuuttien ajan.

- 84 Seuraavaksi komissio väittää, että sellaisten turvaamistoimien toteuttaminen, joilla pyritään varmistamaan, ettei asiakirjoja hävitetä, ei ole ristiriidassa edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa määriteltyjen periaatteiden kanssa. Tällaisten toimenpiteiden toteuttaminen mahdollistaa sen, ettei komission tarvitse pyytää, että kansalliset viranomaiset auttavat sitä määräämällä virallisesti, että kyseiset asiakirjat on esitettävä.
- 85 Komissio katsoo vielä, ettei se ole loukannut syrjäntäkiellon periaatetta käsitellessään A- ja B-sarjan asiakirjoja eri tavalla, koska asiakirjat eivät olleet samanlaisia.
- 86 Komissio katsoo myös, että hakijoiden toinen kanneperuste on selvästi perusteeton.
- 87 Tältä osin komissio väittää ensinnäkin, ettei kumpikaan A-sarjan asiakirjoista kuulu asianajosalaisuuden piiriin, koska kyse on saman muistion kahdesta kappaleesta, eikä tässä muistiossa ole mitään sellaisia mainintoja, joiden perusteella voitaisiin osoittaa, että se on laadittu ulkopuolisen neuvonantajan antaessa oikeudellisia neuvoja tai tällaisten neuvojen hankkimiseksi. Ainoa tämänsuuntainen maininta on toisessa kappaleessa oleva käsinkirjoitettu viittaus asianajajan

nimeen, mikä komission mukaan todistaa enintään, että muistiosta on keskusteltu tämän asianajajan kanssa. Hakijoiden esittämät todisteet eivät kuitenkaan riitä osoittamaan, että kyseinen muistio oli laadittu oikeudellisten neuvojen hankkimiseksi tai että tällaisia neuvoja oli annettu.

88 Komissio toteaa, että hakijoiden itsensä mukaan muistio joka tapauksessa ilmentää Akcros Chemicalsin toimitusjohtajan ja muiden työntekijöiden välisiä yhtiön sisäisiä keskusteluja, joita on käyty hakijoiden käyttöön ottaman kilpailuoikeuden noudattamisohjelman yhteydessä. Se ei näin ollen ilmennä ulkopuolisen neuvonantajan kanssa käytyjä keskusteluja, toisin kuin oikeuskäytännössä edellytetään (asia T-30/89, Hilti v. komissio, määräys 4.4.1990, Kok. 1990, s. II-163, julkaistu otteina, 18 kohta). Komission mukaan myöskään se, että asiakirja on laadittu kilpailuoikeuden noudattamisohjelman yhteydessä, ei riitä osoittamaan, että asiakirja kuuluu asianajosalaisuuden piiriin, koska tällaisessa ohjelmassa on sen laajuuden vuoksi kyse enemmästä kuin puolustautumisoikeuksien käyttämisestä, ainakin silloin kun yritys ei ole tutkimuksen tai menettelyn kohteena. Asiakirja ei kuulu asianajosalaisuuden piiriin myöskään sen johdosta, että se on laadittu ulkopuolisen neuvonantajan ohjeiden perusteella tällaisen ohjelman yhteydessä. Hakijoiden käyttöön ottamaa kilpailuoikeuden noudattamisohjelmaa koskevien selvitystensä päätteeksi komissio korostaa ensinnäkin, etteivät hakijat ole väittäneet, että ohjelma olisi mainittu A-sarjan asiakirjoissa, toiseksi, että hakijoiden esittämät asiakirjat osoittavat, että hakijat ovat yrittäneet käyttää asianajosalaisuutta sen tarkoituksen vastaisesti, ja kolmanneksi, että 12. ja 13.2.2003 suoritetun tarkastuksen aikana ei missään vaiheessa vedottu kilpailuoikeuden noudattamisohjelman olemassaoloon.

89 Komissio väittää myös, ettei asianajosalaisuus suoja B-sarjaan kuuluvia käsin kirjoitettuja muistioita, koska ne eivät ulkonaisesti vaikuta yhteydenpidolta ulkopuolisen asianajajan kanssa, eikä niistä ilmene, että hakijoilla olisi aikomus harjoittaa tällaista yhteydenpitoa, eikä niissä selosteta riippumattoman asianajajan kanssa harjoitetun kirjallisen yhteydenpidon sanamuotoa tai sisältöä siinä tarkoituksessa, että hakijat käyttäisivät puolustautumisoikeuksiaan. Komissio

korostaa lisäksi, ettei mikään osoita, että näillä asiakirjoilla olisi jokin yhteys hakijoiden käyttöön ottamaan kilpailuoikeuden noudattamisohjelmaan, ja ettei tällainen yhteys kuitenkaan riittäisi suojaamaan asiakirjoja ja että hakijoiden itsensä mukaan nämä muistiot on laadittu sellaisten A-sarjaan kuuluvien muistiotien valmistelemiseksi, joita asianajosalaisuus ei kata.

- 90 Siltä osin kuin on viimeksi kysymys B-sarjaan kuuluvista sähköposteista, komissio toteaa, etteivät ne selvästikään kuulu asianajosalaisuuden piiriin, koska ne eivät ole yhteydenpitoa riippumattoman asianajajan kanssa eikä niistä ilmene, että hakijoilla olisi aikomus olla yhteydessä riippumattomaan asianajajaan, eikä niissä myöskään selosteta riippumattoman asianajajan kanssa harjoitetun kirjallisen yhteydenpidon sanamuotoa tai sisältöä siinä tarkoituksessa, että hakijat käyttäisivät puolustautumisoikeuksiaan. Komissio muistuttaa tältä osin, että yhteisön oikeuden mukaan asianajosalaisuus ei koske kirjeenvaihtoa yrityslakimiesten kanssa (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 24 kohta). Komissio väittää lisäksi, että kyseisten sähköpostien sisällöstä ilmenee, että hakijoiden yrityslakimies ei toiminut asianajajana vaan työntekijänä.

- 91 Siltä osin kuin on kysymys tarkemmin siitä, saako vakituudessa työsuhteessa olevien asianajajien kanssa käytävä kirjeenvaihto suojaa, komissio huomauttaa, että hakijoiden käsityksen hyväksymisen merkitsisi, että Euroopan unionissa muodostuisi erilaisia järjestelmiä sen mukaan, sallivatko jäsenvaltiot, että yrityslakimiehet kuuluvat asianajajayhteisöön. Komissio katsoo myös, että edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa asetettuja periaatteita ei saa muuttaa ensinnäkään sen vuoksi, että yritysjuristit eivät ole samalla tavoin riippumattomia kuin ulkopuoliset asianajajat, toiseksi sen vuoksi, että edellä 80 kohdassa mainitussa asiassa Interporc vastaan komissio annetussa tuomiossa muodostunut oikeuskäytäntö ei ole perustunut asianajosalaisuuteen liittyviin syihin, ja kolmanneksi sen vuoksi, että asianajosalaisuuden soveltamisalan laajentaminen johtaisi väärinkäytöksiin. Komissio korostaa vielä, ettei sillä, että yrityksillä on perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1) johdosta kasvava tarve arvioida itse toimiansa yhteensoveltuvuutta kilpailuoikeuden kanssa, ole merkitystä asianajosalaisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Itsearviointi nimittäin tehostuu ennen kaikkea EY 81 artiklan 3 kohdan soveltamisen yhteydessä, kun taas asianajosalaisuuteen liittyvät kysymykset

nousevat esiin pääasiallisesti EY 81 artiklan 1 kohdan ja EY 82 artiklan soveltamisen yhteydessä.

- 92 Komissio katsoo kolmanneksi, että hakijoiden viimeinen kanneperuste, jonka mukaan komissio on loukannut asianajosalaisuuden perustana olevia perusoikeuksia, on perusteeton. Komissio nimittäin katsoo, etteivät hakijat ole näyttäneet toteen, että niiden perusoikeuksien, joihin on vedottu, ja tapahtuneeksi väitetyn loukkaamisen välillä olisi jokin yhteys, ja ettei hakijoiden puolustautumisoikeuksia ole missään tapauksessa loukattu, koska komission noudattama menettely on kaikilta osin ollut edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa asetettujen periaatteiden mukainen. Komissio toteaa lopuksi, että hakijoiden hakemuksessaan mainitsemassa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä ei viitata yksityisyyden suojaan, toisin kuin hakijat väittävät.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

- 93 Välitoimista päättävä tuomari katsoo nyt esillä olevassa asiassa, että ensiksi on syytä tutkia toista kanneperustetta siltä osin kuin se koskee A-sarjan asiakirjoja, seuraavaksi samaa kanneperustetta siltä osin kuin se koskee B-sarjan asiakirjoja ja viimeksi ensimmäistä kanneperustetta.

— Asianajosalaisuuden loukkaamista koskeva toinen kanneperuste siltä osin kuin se koskee A-sarjan asiakirjoja

- 94 Toisessa kanneperusteessaan hakijat väittävät, että 8.5.2003 tehdyllä päätöksellä on loukattu asianajosalaisuutta, joka niiden mukaan kattaa A-sarjan asiakirjat.

- 95 Tältä osin on muistutettava ensinnäkin, että asetusta N:o 17 on tulkittava siten, että sillä suojataan asianajajien ja päämiesten välisen kirjeenvaihdon luottamuksellisuutta edellyttäen ensinnäkin, että kyseessä on päämiehen puolustautumisoikeuksiin liittyvä ja niiden käyttämiseksi käyty kirjeenvaihto, ja toiseksi, että kirjeenvaihto on peräisin riippumattomilta asianajajilta eli asianajajilta, jotka eivät ole työsuhteessa päämieheen (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 21 kohta).
- 96 On myös muistutettava, että asianajajan ja hänen päämiehensä välisen yhteydenpidon suojaa koskevan periaatteen on sen tarkoitus huomioon ottaen katsottava kattavan myös sisäiset muistiot, joissa ainoastaan toistetaan tällaisen yhteydenpidon sanamuotoa tai sisältöä (edellä 88 kohdassa mainittu asia Hilti v. komissio, määräyksen 18 kohta).
- 97 Hakijat eivät nyt esillä olevassa asiassa väitä, että A-sarjan asiakirjat olisivat itsessään ulkopuolisen asianajajan kanssa käytyä kirjeenvaihtoa tai asiakirjoja, joissa toistetaan tällaisen yhteydenpidon sanamuotoa tai sisältöä. Hakijat sitä vastoin väittävät, että molemmat kyseessä olevat asiakirjat ovat asianajajan kanssa käytävää puhelinneuvottelua varten laadittuja muistioita.
- 98 Välitoimista päättävä tuomari katsoo, että hakijoiden kanneperusteessa nostetaan esiin erittäin tärkeitä ja monitahoisia kysymyksiä sen osalta, onko asianajosalaisuuden alaa, sellaisena kuin se on tällä hetkellä rajattu oikeuskäytännössä, mahdollisesti tarpeen laajentaa tietyssä määrin.
- 99 Tältä osin on nimittäin muistutettava ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittaminen kaikissa sellaisissa menettelyissä, joissa voidaan määrätä seuraamuksia — erityisesti sakkoja tai uhkasakkoja —, on yhteisön oikeuden peruseriaate, jota on noudatettava myös luonteeltaan hallinnollisessa menettelyssä (ks. erityisesti yhdistetyt asiat

C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P—C-252/99 P ja C-254/99 P, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomio 15.10.2002, Kok. 2002, s. I-8375, 85 kohta ja asia T-348/94, Enso Española v. komissio, tuomio 14.5.1998, Kok. 1998, s. II-1875, 80 kohta).

- 100 Toiseksi on todettava, että asianajajien ja päämiesten välisen kirjeenvaihdon luottamuksellisuuden suojaaminen on tarpeellinen täydennys puolustautumisoikeuksien täysimittaiselle käytölle, jonka turvaamisesta huolehditaan itse asetuksessa N:o 17 ja erityisesti sen 11. perustelukappaleessa ja 19 artiklassa (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 23 kohta).
- 101 Kolmanneksi on todettava, että asianajosalaisuus liittyy läheisesti sellaiseen käsitykseen asianajajan tehtävästä, jonka mukaan asianajaja avustaa oikeudenhoidon toteuttamisessa antaen päämiehelleen tämän tarvitsemaa oikeudellista apua täysin riippumattomasti ja oikeudenhoidon etujen mukaisesti (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 24 kohta).
- 102 Jotta asianajaja voisi hoitaa tehokkaasti ja hyödyllisesti tehtävänsä oikeudenhoidon avustajana ja oikeudellisen avun antajana puolustautumisoikeuksien täysimittaisen käytön toteuttamiseksi, tietyissä olosuhteissa saattaa olla tarpeen, että päämies valmistelee työasiakirjoja tai yhteenvetoja erityisesti sellaisten tietojen keräämiseksi, jotka ovat asianajajalle hyödyllisiä tai peräti välttämättömiä, jotta hän voisi ymmärtää niiden tosiseikkojen asiayhteyden, luonteen ja ulottuvuuden, joiden osalta hänen apuaan pyydetään. Tällaisten asiakirjojen valmisteleminen voi lisäksi olla erityisen tarpeellista asioissa, joihin liittyy suuri määrä tietoja tai monimutkaisia tietoja, kuten erityisesti menettelyissä, joissa on tarkeitus määrätä seuraamuksia EY 81 ja EY 82 artiklan rikkomisesta.
- 103 Tässä yhteydessä on muistutettava, että vaikka asetuksessa N:o 17 on annettu komissiolle laajat tutkintavaltuudet ja veloitettu yritykset myötävaikuttamaan tutkintatoimiin, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on kuitenkin tärkeää estää se, että puolustautumisoikeuksia loukattaisiin peruuttamattomalla tavalla sellaisissa alustavissa tutkimusmenettelyissä, erityisesti tarkastuksissa, joilla voi

olla ratkaiseva merkitys hankittaessa todisteita yritysten sellaisten toimien lainvastaisuudesta, joista ne voivat joutua vastuuseen (yhdistetyt asiat 46/87 ja 227/88, Hoechst v. komissio, tuomio 21.9.1989, Kok. 1989, s. 2859, Kok. Ep. X, s. 145, 15 kohta ja asia 374/87, Orkem v. komissio, tuomio 18.10.1989, Kok. 1989, s. 3283, Kok. Ep. X, s. 231, 33 kohta).

- 104 Vaikka komissio saattoi asetuksen N:o 17 14 artiklan 3 kohdan nojalla määrättyissä tarkastuksissa kopioida työasiakirjoja tai yhteenvetoja, jotka yritys oli laatinut yksinomaan siinä tarkoituksessa, että sen asianajaja käyttäisi sen puolustautumisoikeuksia, tämä saattoi ensi arviolta kuitenkin merkitä, että yrityksen puolustautumisoikeuksia loukattiin peruuttamattomalla tavalla, koska komissio sai käyttöönsä todisteita, joista se saa välittömästi tietoa yrityksen käytössä olevista puolustautumismahdollisuuksista. On siis katsottava, että tällaiset asiakirjat voivat kuulua asianajosalaisuuden piiriin.
- 105 On näin ollen tutkittava, voivatko A-sarjan asiakirjat nyt esillä olevassa asiassa kuulua tähän ryhmään.
- 106 Hakijat korostavat tältä osin, että A-sarjaan kuuluvat koneella kirjoitetut muistiot on laadittu ulkopuolisen asianajotoimiston toteuttaman kilpailuoikeuden noudattamisohjelman yhteydessä. Akcros Chemicalsin toimitusjohtaja on tarkemmin sanottuna laatinut A-sarjan muistiot alaistensa kanssa käymien keskustelujen perusteella, ja muistiot on ensiksi välitetty toimitusjohtajan esimiehelle ja niistä on sitten lopuksi keskusteltu hakijoiden ulkopuolisen neuvonantajan kanssa.
- 107 Välitoimista päättävä tuomari katsoo tässä vaiheessa, että — kuten komissio on korostanut — se, että on olemassa ulkopuolisten asianajajien toteuttama kilpailuoikeuden noudattamisohjelma, ei ensi arviolta yksinään riitä näyttämään

toteen, että tällaisen ohjelman yhteydessä laadittu asiakirja kuuluisi asianajosalaisuuden piiriin. Laajuutensa vuoksi tällaisiin ohjelmiin sisältyy tehtäviä, jotka usein menevät huomattavasti puolustautumisoikeuksien käyttämistä pidemmälle.

- 108 Tämän täsmennyksen jälkeen välitoimista päättävä tuomari katsoo kuitenkin, ettei nyt esillä olevassa asiassa voida ensi arviolta pitää mahdollisena, että A-sarjaan kuuluvat koneella kirjoitetut muistiot olisi muista syistä todellakin laadittu pelkästään siinä tarkoituksessa, että hakijoiden asianajajalta saataisiin oikeudellisia neuvoja, ja että ne olisi laadittu puolustautumisoikeuksien käyttämisen yhteydessä.
- 109 Välitoimista päättävä tuomari on A-sarjan muistioita tutkittuaan nimittäin ensinnäkin voinut todeta, että kun otetaan huomioon asiakirjojen sisältö, asiakirjoissa on ensi arviolta pyritty lähes yksinomaan kokoamaan sentyyppisiä tietoja, joita esitetään asianajajalle, jotta tältä saataisiin apua kysymyksissä, jotka saattavat johtaa EY 81 ja EY 82 artiklan soveltamiseen. Näiden muistioiden ensimmäisestä virkkeestä ilmenee siten selvästi, että Akcros Chemicalsin toimitusjohtaja aikoi koota A-sarjan asiakirjoissa yhteen tietoja tietyistä kilpailuoikeudellisista kysymyksistä. Muistioiden sisältö ja ulottuvuus huomioon ottaen voidaan lisäksi epäillä vakavasti sitä mahdollisuutta, että muistiot olisi voitu laatia muuta tarkoitusta kuin asianajajan kanssa myöhemmin käytäviä neuvotteluja varten. Vaikka näiden asiakirjojen sisällöstä ei tässä vaiheessa ilmene ehdottoman varmasti, että ne on laadittu yksinomaan avun saamiseksi asianajajalta, välitoimista päättävä tuomari katsoo kuitenkin, ettei se, ettei näissä muistioissa ole nimenomaisesti viitattu oikeudellisen avun hankkimiseen, ole nyt esillä olevassa asiassa riittävä syy hylätä kokonaan sitä mahdollisuutta, että tällaisen avun hankkiminen todella oli syy muistioiden laatimiseen.
- 110 Toiseksi on todettava, että hakijat ovat esittäneet välitoimista päättävälle tuomarille puhelinkeskustelua koskevan selostuksen, jonka eräs hakijoiden asianajajista oli laatinut samana päivänä, jona keskustelu oli käyty. Koska tämä selostus saattaa itsessään kuulua asianajosalaisuuden piiriin, sitä ei ole voitu

antaa tiedoksi komissiolle. Siitä ilmenee kuitenkin, että tietyt keskustelun kohdat ensi arviolta todellakin koskivat A-sarjan asiakirjoihin sisältyviä tietoja.

- 111 Kolmanneksi on todettava, että A-sarjaan kuuluvan muistion toisessa kappa-
leessa on käsinkirjoitettuja huomautuksia, joissa mainitaan hakijoiden asian-
ajajan nimi, mikä viittaa siihen, että viimeksi mainitun henkilön kanssa on
todella käyty puhelinkeskustelu samana päivänä, jona tämä laati edellisessä
kohdassa tarkoitetun selostuksen puhelinkeskustelustaan.
- 112 Tämän vuoksi välitoimista päättävä tuomari katsoo nyt esillä olevan asian olo-
suhteissa, että nämä asiayhteyteen liittyvät todisteet viittaavat siihen, että
A-sarjan muistiot on laadittu yksinomaan avun hankkimiseksi asianajajalta.
- 113 Siltä osin kuin on viimeksi kysymys puolustautumisoikeuksien käyttämisestä kos-
kevasta edellytyksestä, on todettava, että A-sarjan asiakirjoja tutkittaessa ilme-
nee, että nämä koskevat tosiseikkoja, joiden vuoksi on ensi arviolta perusteltua
neuvotella asianajajan kanssa ja jotka saattavat liittyä joko käynnissä olevaan
komission tutkimukseen tai muihin tutkimuksiin, joita hakijat saattoivat perus-
tellusti pelätä tai odottaa ja joita varten ne aikoivat suunnitella strategiaa ja
tarpeen vaatiessa valmistella etukäteen puolustautumisoikeuksiensa käyttämistä.
Tämän kanneperusteen tutkimiseksi on kuitenkin ensi arviolta tarpeen määrittää
tarkasti ne edellytykset, joiden täytyessä tällaiset asiakirjat voivat erityisesti
ajallisesta ja aineellisesta näkökulmasta olla keino puolustautumisoikeuksien
käyttämiseen.
- 114 Edellä todetusta seuraa näin ollen, että siltä osin kuin hakijoiden toinen kanne-
peruste koskee A-sarjan asiakirjoja, siihen liittyy useita vaikeita periaatteellisia
kysymyksiä, joita on tutkittava yksityiskohtaisesti pääasian käsittelyssä, eikä se
siis tässä vaiheessa vaikuta selvästi perusteettomalta.

— Asianajosalaisuuden loukkaamista koskeva toinen kanneperuste siltä osin kuin se koskee B-sarjan asiakirjoja

- 115 Kuten edellä olevista 9 ja 10 kohdasta ilmenee, B-sarjan asiakirjat koostuvat yhtäältä käsinkirjoitetuista muistioista, jotka on hakijoiden mukaan tehty A-sarjan muistioiden laatimista varten, ja toisaalta sähköposteista. Näitä kolmea asiakirjaa on tutkittava ottaen huomioon hakijoiden toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio on loukannut asianajosalaisuutta.
- 116 Ensinnäkin siltä osin kuin on kysymys B-sarjaan kuuluvista käsinkirjoitetuista muistioista, on todettava, että kun niitä verrataan A-sarjaan kuuluviin koneella kirjoitettuihin muistioihin, ilmenee, että molempien yleisrakenne on samanlainen. Niissä on lisäksi asiallisesti useita yhteisiä kohtia. Ensi arviolta ei siis voida pitää mahdollisena, että B-sarjaan kuuluvia käsinkirjoitettuja muistioita ei — kuten ei A-sarjan muistioitakaan — olisi lainkaan laadittu, ellei niiden tekijän näköpiirissä olisi ollut, että niiden sisällöstä neuvotellaan asianajajan kanssa. Hakijoiden toinen kanneperuste ei siis ole täysin vailla vakavasti otettavaa perustaa, siltä osin kuin se koskee B-sarjaan kuuluvia käsinkirjoitettuja muistioita.
- 117 Lopuksi on tutkittava B-sarjaan kuuluvia kahta sähköpostia, jotka on lähetetty Akcros Chemicalsin toimitusjohtajan ja Akzo Nobelissa kilpailuasioita koordinoivan henkilön välillä.
- 118 Tältä osin on muistutettava, että edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa asetettujen periaatteiden mukaan suojaa, jota yhteisön oikeudessa annetaan asianajajien ja heidän päämiestensä kirjeenvaihdolle erityisesti asetuksen N:o 17 yhteydessä, sovelletaan vain sillä edellytyksellä, että nämä asianajajat ovat riippumattomia eli että he eivät ole sidoksissa päämieheensä työsuhteen kautta (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 21 kohta).

- 119 Nyt esillä olevassa asiassa on kiistatonta, että kyseessä olevat sähköpostit on lähetetty Akcros Chemicalsin toimitusjohtajan ja Akzo Nobelissa vakituisessa työsuhteessa olevan asianajajan välillä. Edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetun tuomion perusteella asianajosalaisuus ei siten lähtökohtaisesti kata tätä kirjeenvaihtoa.
- 120 Väli-toimista päättävä tuomari katsoo kuitenkin, että hakijoiden ja väliintulijoiden esittämät väitteet ja perustelut nostavat esiin periaatteellisen kysymyksen, joka ansaitsee aivan erityisen huomion ja jota ei voida ratkaista tässä väli-toimimenettelyssä.
- 121 Yhtäältä on nimittäin todettava, että — kuten komissio on korostanut — jäsenvaltiot eivät tunnusta yksimielisesti periaatetta, jonka mukaan asianajosalaisuuden on koskettava yrityslakimiesten kanssa käytyä kirjeenvaihtoa. Kuten komissio on samaten todennut, on lisäksi tarpeen estää se, että asianajosalaisuuden laajentaminen voisi helpottaa väärinkäytöksiä, jotka mahdollistavat perustamissopimuksen kilpailusääntöihin kohdistuvaa rikkomista osoittavien todisteiden salaamisen ja siten estävät komissiota täyttämästä tehtävänsä näiden sääntöjen noudattamisen valvojana.
- 122 Toisaalta on kuitenkin todettava, että edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa omaksuttu ratkaisu perustuu erityisesti vuodelta 1982 peräisin olevaan tulkintaan jäsenvaltioiden yhteisistä periaatteista. On siis ratkaistava, ovatko hakijat ja väliintulijat tässä asiassa esittäneet sellaisia painavia todisteita, jotka ovat omiaan osoittamaan, ettei voida pitää poissuljettuna, että asianajosalaisuuteen perustuva suoja on nyt ulotettava koskemaan myös kirjeenvaihtoa, jota on käyty yrityksen palveluksessa vakituisessa työsuhteessa olevan asianajajan kanssa, kun otetaan huomioon edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetun tuomion jälkeen yhteisön oikeudessa ja jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä tapahtunut kehitys.

- 123 Väliuimista päättävä tuomari katsoo, että nyt esillä olevassa asiassa on esitetty tämänsuuntaisia väitteitä ja perusteluja, jotka eivät ole täysin perusteettomia.
- 124 Hakijat, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten ja ECLA ovat nimittäin ensinnäkin esittäneet todisteita siitä, että useat jäsenvaltiot ovat vuoden 1982 jälkeen antaneet sääntöjä, joilla suojataan yrityksen vakituksessa palveluksessa olevan lakimiehen kanssa käytyä kirjeenvaihtoa edellyttäen, että tietyt ammattieettiset säännöt sitovat häntä. Tilanne näyttää olevan tällainen erityisesti Belgian ja Alankomaiden osalta. ECLA on istunnossa lisäksi todennut, että useimmissa jäsenvaltioissa asianajosalaisuus suojaa erityisten ammattieettisten sääntöjen velvoittamien yrityslakimiesten kanssa käytyä kirjeenvaihtoa. Komissio on sitä vastoin väittänyt huomautuksissaan, että asianajosalaisuus suojaa yhteydenpitoa yrityslakimiesten kanssa vain jäsenvaltioiden vähemmistössä.
- 125 Vaikka hakijoiden ja väliintulijoiden esittämien todisteiden paikkansapitävyydestä ei tässä vaiheessa voida varmistua eikä niitä voida analysoida kattavasti ja yksityiskohtaisesti, ne kuitenkin ovat ensi arviolta omiaan osoittamaan, että riippumattomille asianajajille osoitettua oikeudenhoidon avustajan tehtävää, jolla on ollut ratkaiseva merkitys, kun kirjeenvaihdolle, jonka osapuolia he ovat, on tunnustettu suoja (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 24 kohta), voivat nykyään tietystä määrin hoitaa tietyt yritysten palveluksessa vakituksessa työsuhteessa olevien lakimiesten ryhmät, jos tiukat ammattieettiset säännöt sitovat näitä lakimiehiä.
- 126 Nämä todisteet ovat siten omiaan osoittamaan, että on enenevässä määrin niin, että jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä ja tämän johdosta mahdollisesti myös yhteisön oikeusjärjestyksessä ei voida pitää oletusarvona, että lakimiehen ja yrityksen välinen työsuhte vaikuttaa aina ja lähtökohtaisesti oikeudenhoidon avustajan tehtävän tehokkaan hoitamisen edellyttämään riippumattomuuteen, etenkin jos lakimiestä lisäksi sitovat tiukat ammattieettiset säännöt, joissa tarpeen vaatiessa asetetaan hänelle erityisiä velvollisuuksia, joita hänen asemansa edellyttää.

- 127 On siis todettava, että hakijat ja väliintulijat ovat esittäneet väitteitä ja perusteluita, jotka eivät ole täysin perusteettomia ja joiden vuoksi on perusteltua tuoda uudelleen esiin se monitahoinen kysymys, millä edellytyksillä asianajosalaisuus voi mahdollisesti suojata kirjeenvaihtoa, jota on käyty yrityksen palveluksessa vakituisessa työsuhteessa olevan asianajajan kanssa, jos asianajajaa sitovat samanasteiset ammattieettiset säännöt kuin riippumatonta asianajajaa. Nyt esillä olevassa asiassa hakijat ovat väittäneet istunnossa, että niihin vakituisessa työsuhteessa ollutta asianajajaa sitoivat täsmälleen samantasoiset ammatilliset säännöt kuin Alankomaiden asianajajayhteisöön kuuluvia riippumattomia asianajajia, eikä komissio ole kiistänyt tätä selvästi.
- 128 Ensi arviolta ei vaikuta myöskään siltä, että tämä periaatteellinen kysymys olisi tässä vaiheessa sivuutettava sen johdosta, että komissio on väittänyt, että jos asianajosalaisuuden tunnustetaan kattavan vakituisessa työsuhteessa olevien asianajajien kanssa käydyin kirjeenvaihdon, Euroopan unionissa muodostuu erilaisia järjestelmiä sen mukaan, sallivatko jäsenvaltiot, että yrityslakimiehet kuuluvat asianajajayhteisöön.
- 129 Tätä monitahoista kysymystä on nimittäin tutkittava tarkasti ottaen erityisesti huomioon ensinnäkin tällöin tunnustettavan oikeuden tarkka ulottuvuus, toiseksi asianajajan ja yrityslakimiehen ammatteihin sovellettavat yhteisön säännöt ja kansalliset säännöt sekä kolmanneksi ne oikeudelliset ja käytännön vaihtoehdot, joita on niihin jäsenvaltioihin sijoittautuneilla yrityksillä, joissa yrityslakimiehet eivät saa kuulua asianajajayhteisöön.
- 130 Nyt esillä olevassa asiassa on siis katsottava, että hakijat ovat tuoneet toisessa kanneperusteessaan esiin vaikean periaatteellisen kysymyksen, joka edellyttää monitahoista oikeudellista arviointia ja jonka käsitteleminen on jätettävä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, joka ratkaisee pääasian.

131 Nyt esillä olevassa asiassa on tutkittava myös hakijoiden ensimmäinen kanneperuste.

— Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa ja EY 242 artiklassa asetettuja menettelyllisiä periaatteita on loukattu

132 On muistutettava, että jos yritys, joka on asetuksen N:o 17/14 artiklan mukaisen tarkastuksen kohteena, kieltäytyy luottamuksellisuuden suojaamista koskevaan oikeuteensa vedoten toimittamasta komissiolle tämän vaatimien liikeasiakirjojen yhteydessä kirjeenvaihtoaan, jota se on käynyt asianajajansa kanssa, yrityksen on pääsääntöisesti kuitenkin toimitettava komission valtuuttamille virkamiehille tarpeelliset tiedot, jotka ovat omiaan osoittamaan, että kyseinen kirjeenvaihto täyttää oikeudellisen suojan saamisen edellytykset, tarvitsematta kuitenkaan paljastaa kirjeenvaihtonsa sisältöä komission virkamiehille. Jos komissio katsoo, ettei tällaista näyttöä ole esitetty, se määrää asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisen kirjeenvaihdon esitettäväksi ja tarvittaessa määrää saman asetuksen nojalla yritykselle sakon tai uhkasakon seuraamukseksi siitä, että yritys ei toimita komission tarpeelliseksi katsomia lisätodisteita tai kyseessä olevaa kirjeenvaihtoa, jonka luottamuksellisuutta komission mielestä ei ole oikeudellisesti suojattu (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 29—31 kohta). Tarkastuksen kohteena oleva yritys voi tämän jälkeen nostaa komission päätöksestä kumoamiskanteen ja tarvittaessa tehdä sen yhteydessä välitoimihakemuksen EY 242 ja EY 243 artiklan perusteella.

133 Edellä esiin tuodut periaatteet osoittavat, että jos tarkastuksen kohteena olevan yrityksen edustajat ovat esittäneet tarpeelliset tiedot, jotka ovat omiaan osoittamaan, että asianajosalaisuus suojaa määrättyä asiakirjaa, mutta komissio ei tyydy näihin selvityksiin, komissiolla ei ensi arviolta ole oikeutta tutustua kyseessä olevaan asiakirjaan, ennen kuin se on tehnyt päätöksen, jonka perusteella tarkastuksen kohteena oleva yritys voi saattaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja tarvittaessa välitoimista päättävän tuomarin käsiteltäväksi.

- 134 Sitä vastoin pelkästään se, että yritys vaatii asiakirjalle asianajosalaisuuden suojaa, ei ensi arviolta riitä estämään sitä, että komissio tutustuu asiakirjaan, jollei yritys sen lisäksi esitä mitään sellaista tarpeellista tietoa, joka on omiaan osoittamaan, että asianajosalaisuus todella suojaa asiakirjaa.
- 135 Nyt esillä olevassa asiassa on todettava, että 8.5.2003 tehdyn päätöksen kuuden perustelukappaleen mukaan silloin, kun A-sarjan asiakirjoja tutkittiin, hakijoiden edustajat ensinnäkin ”keskustelivat yksityiskohtaisesti” komission virkamiesten kanssa, toiseksi huomauttivat, että muistioiden toisessa kappaleessa oli käsinkirjoitettu viittaus ulkopuolisen asianajajan nimeen, ja kolmanneksi väittivät, että nämä muistiot oli laadittu oikeudellisten neuvojen hankkimiseksi. Nämä täsmennykset osoittavat ensi arviolta, että hakijat ovat esittäneet tarpeellisia tietoja, jotka ovat omiaan osoittamaan, että asiakirjat kuuluvat suojan piiriin, kuten hakijat katsovat.
- 136 Siltä osin kuin on seuraavaksi kysymys B-sarjan asiakirjoista, 8.5.2003 tehdyn päätöksen seitsemännestä perustelukappaleesta sekä komission huomautuksista ilmenee, että hakijoiden edustajat ja komission virkamiehet samaten ”keskustelivat yksityiskohtaisesti” näiden kolmen asiakirjan sisällöstä, minkä perusteella ei myöskään voida ensi arviolta pitää mahdollisena, että hakijoiden edustajat esittivät — samoin kuin A-sarjan asiakirjojen osalta — keskustelun aikana tietoja, jotka osoittavat, että nämä kolme B-sarjan asiakirjaa saattavat kuulua suojan piiriin.
- 137 Hakijoiden tämä kanneperuste nostaa kuitenkin esiin vaikean lisäkysymyksen. On nimittäin tutkittava lisäksi, onko komission virkamiehillä ensi arviolta oikeus — kuten ne ovat tässä tapauksessa tehneet — vaatia, että heidän on saatava tarkastella asiakirjaa pintapuolisesti, jotta he voisivat muodostaa oman mielipiteensä siitä, millaista suojaa asiakirjan on mahdollisesti saatava, kun otetaan huomioon, että tarkastuksen kohteena oleva yritys on velvollinen esittämään tarpeelliset tiedot, jotka ovat omiaan osoittamaan, että asiakirja todella kuuluu suojan piiriin.

138 Edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetusta tuomiosta ilmenee tältä osin, että tarkastuksen kohteena olevan yrityksen on toimitettava komission virkamiehille tarpeelliset tiedot, jotka ovat omiaan osoittamaan, että asiakirjat todella kuuluvat suojan piiriin, ”tarvitsematta — — paljastaa [kyseisten asiakirjojen] sisältöä” (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 29 kohta). Lisäksi on todettava, että jos komission virkamiehet saisivat — vaikka vain pintapuolisesti — tarkastella kyseisiä asiakirjoja, olisi vaarana, että he tarkastelun ylimalkaisuudesta huolimatta saisivat hankittua asianajosalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja. Tämä on vaarana etenkin silloin, kun kyseisen asiakirjan luottamuksellisuus ei ilmene selvästi ulkoisista seikoista, kuten siitä, että kyseessä on asianajajan kirjelomake, tai siitä, että asianajaja on selvästi todennut, että asiakirjan on oltava luottamuksellinen. Tällaisessa tilanteessa komission virkamiehet pystyvät varmistumaan tietojen luottamuksellisuudesta usein vain tarkastelemalla suojattuja tietoja itseään. Jos komission virkamiehet tietoja ennakolta tarkastelematta sitä vastoin pelkästään laittavat kyseisten asiakirjojen kopion sinetöityyn kirjekuoreen, jonka he vievät mukanaan, jotta erimielisyys ratkaistaisiin myöhemmin, vaara asianajosalaisuuden loukkaamisesta olisi ensi arviolta torjuttu, mutta komissio pystyisi säilyttämään tietyn valvontavallan tarkastuksen kohteena oleviin asiakirjoihin.

139 Välitoimista päättävä tuomari katsoo siis, ettei tässä vaiheessa voida pitää poissuljettuna, että komission virkamiesten on asetuksen N:o 17 14 artiklan 3 kohtaan perustuvan tarkastuksen yhteydessä pidätyttävä tarkastelemasta edes pintapuolisesti asiakirjoja, joita asianajosalaisuus yrityksen väitteiden mukaan suojaa, ellei yritys ole antanut suostumustaan asiakirjojen tarkasteluun.

140 Nyt esillä olevassa asiassa komission laatimasta tarkastuspöytäkirjasta ilmenee yhtäältä, että hakijoiden edustajat olivat voimakkaasti vastustaneet kyseessä olevaan asiakirja-aineistoon kuuluvien asiakirjojen pintapuolista tutkimista, ja toisaalta, että hakijoiden edustajat olivat vasta sen jälkeen, kun heitä oli muistutettu tarkastuksen estämisestä mahdollisesti aiheutuvista rikosoikeudellisista seuraamuksista, suostuneet siihen, että tarkastusta johtanut virkamies tarkasteli näitä asiakirjoja nopeasti. Välitoimista päättävä tuomari ei tässä vaiheessa pysty ratkaisemaan, riittivätkö komission varoitukset mitätöimään hakijoiden edustajien suostumuksen. Kun otetaan huomioon olosuhteet, joissa varoitukset esitet-

tiin, tässä vaiheessa ei voida katsoa, että hakijat olivat varauksetta suostuneet A- ja B-sarjan asiakirjojen pintapuoliseen tarkasteluun, jonka tarkastusta johtanut virkamies toteutti myöhemmin, kuten tarkastuspöytäkirjan 14 ja 15 kohdasta ilmenee.

- 141 Asianosaiset ovat lisäksi yksimielisiä siitä, että komissio on myöhemmin tarkastusvaiheessa liittännyt B-sarjan asiakirjat asiakirja-aineistoonsa tekemättä sitä ennen sellaista asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohtaan perustuvaa päätöstä, jonka perusteella hakijat olisivat voineet saattaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja tarvittaessa välitoimista päättävän tuomarin käsiteltäväksi.
- 142 Tässä vaiheessa on siis todettava yhtäältä, että hakijoiden ensimmäinen kanneperuste tuo esiin monitahoisen kysymyksen edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio annetussa tuomiossa määritellyn menettelyn tulkinnaista, ja toisaalta, ettei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, ettei komissio ole noudattanut tässä tuomiossa asetettuja menettelyllisiä periaatteita.
- 143 Komission esittämillä väitteillä ja perusteluilla ei voida kyseenalaistaa sen enempää tämän tulkintakysymyksen tärkeyttä kuin sitä mahdollisuutta, että komissio on toiminut A- ja B-sarjan asiakirjojen osalta lainvastaisesti.
- 144 Komissio nimittäin väittää ensinnäkin, että edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio komission tutkimus perustui alun perin asetuksen N:o 17/14 artiklan 2 kohtaan ja ettei komissiolla siten ollut muuta mahdollisuutta kuin määrätä myöhemmin asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohdan perusteella, että kyseiset asiakirjat on esitettävä. Komission mukaan nyt esillä olevassa asiassa tilanne on erilainen, koska tarkastusta koskeva komission päätös on jo alun perin perustunut asetuksen N:o 17/14 artiklan 3 kohtaan.

145 On kuitenkin huomautettava, ettei yhteisöjen tuomioistuin ole edellä 66 kohdassa mainitussa asiassa AM & S vastaan komissio antamansa tuomion 29 kohdassa tehnyt mitään eroa sen osalta, perustuuko tarkastusta koskeva päätös, jonka perusteella asiakirjojen esittämistä alun perin vaaditaan, asetuksen N:o 17 14 artiklan 2 kohtaan vai saman asetuksen 14 artiklan 3 kohtaan. Yhteisöjen tuomioistuin on nimittäin pelkästään viitannut yleisluonteisesti tarkastuksiin, joista on päätetty asetuksen N:o 17 14 artiklan perusteella. Ei siis voida ensi arviolta päätellä, että ratkaisun on väistämättä oltava erilainen, kun tarkastusta koskeva alkuperäinen päätös perustuu asetuksen N:o 17 14 artiklan 3 kohtaan eikä saman asetuksen 14 artiklan 2 kohtaan.

146 On joka tapauksessa todettava, ettei komissio ole osoittanut, miten se, että tarkastuksesta on määrätty asetuksen N:o 17 14 artiklan 3 kohdan perusteella, riittäisi ensi arviolta mahdollistamaan sen, että se voi tutustua asianajosalaisuuden mahdollisesti suojaamiin asiakirjoihin välittömästi tekemättä sitä ennen toista päätöstä, jonka perusteella tarkastuksen kohteena oleva yritys voi tehokkaasti saattaa komission kannan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja tarvittaessa välitoimista päättävän tuomarin käsiteltäväksi. Komissio on kylläkin väittänyt istunnossa, että tarkastuksen kohteena oleva yritys voi riitauttaa ensimmäisen päätöksen, joka on tehty asetuksen N:o 17 14 artiklan 3 kohdan perusteella. Kuten edellä 68 kohdassa on katsottu, yritys ei kuitenkaan voi vedota tarkastusmenettelyjen kulun lainvastaisuuteen tukeakseen vaatimustaan sen toimen kumoamisesta, jonka nojalla komissio suorittaa kyseisen tarkastuksen (ks. erityisesti edellä 68 kohdassa mainittu asia Dow Benelux v. komissio, tuomion 49 kohta ja edellä 68 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomion 413 kohta). On lisäksi ilmeistä, että jos komissio aikoo tarkastuksen aikana tutustua välittömästi asiakirjoihin, joiden kyseessä oleva yritys väittää kuuluvan asianajosalaisuuden piiriin, on ensi arviolta epärealistista katsoa, että tällä yrityksellä, joka on juuri saanut tiedon tarkastusta koskevasta päätöksestä, olisi todellinen ja tehokas mahdollisuus saattaa päätös ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja erityisesti välitoimista päättävän tuomarin käsiteltäväksi, ennen kuin komissio tutustuu kyseisiin asiakirjoihin. Tällaisessa tilanteessa näyttää siis siltä, että EY 242 ja EY 243 artiklan mukainen mahdollisuus päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseen tai muiden välitoimien määräämiseen ei suojaa yrityksen intressejä riittävästi (ks. vastaavasti edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 32 kohta).

- 147 Toiseksi komissio on väittänyt huomautuksissaan, että jollei sillä ole mitään epäilystä siitä, ettei asianajosalaisuus suojaa asiakirjaa, sillä on oikeus liittää asiakirja heti muuhun asiakirja-aineistoon, kuten se on tehnyt B-sarjan asiakirjojen osalta.
- 148 Tätä ratkaisua ei voida tässä vaiheessa hyväksyä ilman pääasian käsittelyssä tapahtuvaa yksityiskohtaista analyysiä. On nimittäin ensinnäkin todettava, että — kuten edellä olevista 137—140 kohdasta ilmenee — ei ole poissuljettua, että komission virkamiesten on pidätyttävä tarkastelemasta edes pintapuolisesti asiakirjoja, joiden osalta yritys on esittänyt tarpeellisia tietoja, jotka ovat omiaan osoittamaan, että asianajosalaisuus koskee niitä. Toiseksi on todettava, että vaikka oletettaisiin, että komission virkamiehillä on tällainen oikeus, tietyt asianajosalaisuuden piiriin kuuluvat asiakirjat, erityisesti asianajajan kanssa käydyn kirjeenvaihdon sisältöä toistavat asiakirjat, ovat ulkomuodoltaan täysin sisäisten asiakirjojen kaltaisia, eikä niissä välttämättä ole sellaisia ulkoisia merkkejä, jotka osoittaisivat niiden olevan luottamuksellisia. Tämän vuoksi komission virkamiehet voivat tällaisessa tilanteessa saavuttaa täyden varmuuden siitä, ettei asiakirja kuulu suojan piiriin, viime kädessä vain sillä tavalla, että he lukevat heti koko asiakirjan ja näin ollen tutustuvat siihen antamatta tarkastuksen kohteena olevalle yritykselle etukäteen mahdollisuutta riitauttaa komission päätöstä tehokkaasti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja tarvittaessa välitoimista päättävässä tuomioistuimessa.
- 149 Komission väitteillä ja perusteluilla ei siis pystytä kyseenalaistamaan sitä, että hakijoiden ensimmäisessä kanneperusteessa esiin tullut periaatteellinen kysymys, joka koskee sitä, missä olosuhteissa yhtäältä asianajosalaisuuden vaatimukset ja toisaalta komissiota tarkastusten osalta sitovat aineelliset ja käytännön velvoitteet on sovittava yhteen prosessuaalisesti, on todellinen.
- 150 Fumus boni juris -edellytys on näin ollen täyttynyt A- ja B-sarjan asiakirjojen osalta. On siis tutkittava, ovatko hakijat osoittaneet, että välitoimien, joita kunkin kyseessä olevan asiakirjan osalta on pyydetty, määrääminen on kiireellistä.

Kiireellisyys

Asianosaisten lausumat

- 151 Hakijat katsovat, että pyydettyjen välitoimien määräämisen kiireellisyyttä arvioitaessa on tehtävä ero A-sarjan asiakirjojen ja B-sarjan asiakirjojen välillä.
- 152 Hakijat huomauttavat ensinnäkin A-sarjan asiakirjojen osalta, että komissio on 8.5.2003 tekemässään päätöksessä todennut, ettei se avaa sinetöityä kirjekuorta, ennen kuin kanneaika on päättynyt tämän päätöksen osalta. Hakijat toteavat olevansa valmiita peruuttamaan A-sarjan asiakirjoja koskevan välitoimihakemuksensa, jos komissio vakuuttaa kirjallisesti, että nämä asiakirjat sisältävä kirjekuori pidetään sinetöitynä pääasian oikeudenkäynnin päättymiseen saakka.
- 153 Toiseksi hakijat toteavat, että B-sarjan asiakirjat ovat olleet komission hallussa helmikuusta 2003 lähtien ja että komissio on jo lukenut ne, joten on tarpeen toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä sen estämiseksi, että komissio toteuttaa niiden perusteella toimenpiteitä, joita ei voida peruuttaa.
- 154 Kolmanneksi hakijat katsovat, että niille voi aiheutua korjaamatonta vahinkoa, jollei 8.5.2003 tehdyn päätöksen vaikutuksia lykätä. Hakijat toteavat erityisesti, että näiden asiakirjojen asema voi vaikuttaa hakijoiden asemaan tällä hetkellä käynnissä olevassa tutkimuksessa, koska B-sarjan asiakirjoja on jo tarkasteltu ja koska komissio voi kaikkien kyseessä olevien asiakirjojen perusteella toteuttaa muita tutkimustoimenpiteitä tai osoittaa hakijoille väitetiedoksiannon. Hakijat myöntävät tältä osin, että menettelyllisiin sääntöjenvastaisuuksiin voidaan vedota

EY 81 artiklan 1 kohdan perusteella tehdystä päätöksestä nostetussa kanteessa, mutta ne väittävät, että olisi komission edun vastaista, jos tämä arviointi tehtäisiin niin myöhäisessä vaiheessa. Hakijat katsovat lisäksi, että mahdollisuus, että ulkopuoliset pääsevät tutustumaan asiakirjoihin, voi aiheuttaa hakijoille korjaamatonta vahinkoa erityisesti sen vuoksi, että muut viranomaiset kuin komissio voivat määrätä, että näiden ulkopuolisten on annettava asiakirjoista tietoja niille niin sanotuissa discovery-menettelyissä (joissa määrätään asiakirjojen esittämisestä). Lopuksi hakijat toteavat, että näiden asiakirjojen asemalla on erittäin suuri merkitys, kun otetaan huomioon Kanadassa, Yhdysvalloissa ja Japanissa vireillä olevat tutkimukset.

- 155 Komissio katsoo päinvastoin, ettei pyydettyjen välitoimien määrääminen ole kiireellistä.
- 156 Komissio toteaa tältä osin ensinnäkin, ettei se avaa A-sarjan asiakirjat sisältävää kirjekuorta, ennen kuin välitoimista päättävä tuomari on antanut tässä asiassa tehtyä hakemusta koskevan ratkaisun. Seuraavaksi komissio korostaa sekä A-sarjan että B-sarjan asiakirjojen osalta, että jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo pääasian osalta, että 8.5.2003 tehty päätös on lainvastainen, komissio on velvollinen poistamaan asiakirja-aineistostaan asiakirjat, joita lainvastaisuus koskee, eikä se voi käyttää näitä tietoja todisteina. Komissio katsoo kuitenkin, että sen tuleva strategia voi perustua asiakirja-aineistosta poistettuihin asiakirjoihin, koska se ei ole velvollinen saamaan ”äkillistä muistinmenetystä” (asia C-67/91, Asociación Española de Banca Privada ym., tuomio 16.7.1992, Kok. 1992, s. I-4785, Kok. Ep. XIII, s. I-87, 39 kohta, jossa viitataan edellä 68 kohdassa mainitussa asiassa Dow Benelux v. komissio annetun tuomion 18 ja 19 kohtaan).
- 157 Komissio toteaa myös, ettei se päästä ulkopuolisia tutustumaan kyseisiin asiakirjoihin, ennen kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut pääasian kannetta koskevan ratkaisun, joten ei ole mitään riskiä siitä, että asiakirjat paljastuisivat ulkopuolisten kautta.

- 158 Komissio toteaa lopuksi, että vaara, että yhteisön ulkopuolella pantaisiin vireille oikeudenkäyntejä, on täysin hypoteettinen, eikä tätä vaaraa voida tämän perusteella ottaa huomioon turkittaessa, onko välitoimien määrääminen kiireellistä (asia C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta).

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiasta

- 159 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan välitoimihakemuksen kiireellisyyttä on arvioitava siihen nähden, onko väliaikaisen ratkaisun antaminen tarpeellista, jotta vältettäisiin vakavan ja korjaamattoman vahingon aiheutuminen välitoimea hakevalle asianosaiselle. Viimeksi mainitun on näytettävä toteen, että se ei voi odottaa pääasian saattamista päätökseen ilman, että tällaista vahinkoa syntyisi (ks. erityisesti asia T-44/98 R II, Emesa Sugar v. komissio, määräys 30.4.1999, Kok. 1999, s. II-1427, 128 kohta ja asia T-326/99 R, Fern Olivieri v. komissio, määräys 7.4.2000, Kok. 2000, s. II-1985, 136 kohta).
- 160 Varsinkin silloin kun vahingon syntyminen riippuu useiden seikkojen yhteisvaikutuksesta, on kuitenkin riittävää, että vahingon syntyminen on ennustettavissa riittävällä todennäköisyydellä (ks. erityisesti asia C-280/93 R, Saksa v. neuvosto, määräys 29.6.1993, Kok. 1993, s. I-3667, 22 ja 34 kohta ja edellä 158 kohdassa mainittu asia HFB ym. v. komissio, määräyksen 67 kohta).
- 161 Nyt esillä olevassa asiassa on analysoitava erikseen yhtäältä sitä, täyttyykö kiireellisyysedellytys A-sarjaan kuuluvien asiakirjojen osalta, ja toisaalta sitä, täyttyykö tämä edellytys B-sarjaan kuuluvien asiakirjojen osalta.

— A-sarjan asiakirjat

- 162 Koska komissio ei ole vielä päässyt tutustumaan sinetöidyssä kirjekuoressa oleviin A-sarjan asiakirjoihin, on ratkaistava, onko vakavan ja korjaamattoman vahingon estämiseksi tarpeen määrätä, ettei komissio saa tutustua näihin asiakirjoihin, ja näin ollen lykätä 8.5.2003 tehdyn päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa.
- 163 Tältä osin on muistutettava, että jos komissio tutustuu A-sarjan asiakirjoihin ja jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myöhemmin katsoo pääasiassa antamassaan tuomiossa, että komissio on tehnyt virheen kieltäytyessään katsomasta, että nämä asiakirjat kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin, komission on käytännössä mahdoton toteuttaa kaikkia tämän kumoamistuomion seurauksia, koska komission virkamiehet ovat jo tutustuneet A-sarjan asiakirjojen sisältöön.
- 164 Se, että komissio tutustuu A-sarjan asiakirjojen sisältämiin tietoihin, merkitsee vastaavasti, että hakijoiden oikeutta siihen, että näitä asiakirjoja suojaavaa luottamuksellisuutta kunnioitetaan, loukataan olennaisesti ja peruuttamattomasti.
- 165 Komissio korostaa kuitenkin, että jos 8.5.2003 tehty päätös todetaan myöhemmin lainvastaiseksi, komissio on velvollinen poistamaan asiakirja-aineistostaan asiakirjat, joita lainvastaisuus koskee, joten se ei pysty käyttämään niitä todisteina.

- 166 Väliuimista päättävä tuomari katsoo, että se, ettei komissio pysty käyttämään asiakirjoja todisteina, estää hakijoille mahdollisesti aiheutuvan vahingon erästä osaa tulemasta vakavammaksi, nimittäin sitä vahinkoa, joka johtuu siitä, että kyseisiä asiakirjoja käytetään myöhemmin todisteina.
- 167 Sillä, ettei komissio pysty käyttämään A-sarjan asiakirjoja todisteina, ei sitä vastoin ole mitään merkitystä sen vakavan ja korjaamattoman vahingon osalta, joka johtuu pelkästä asiakirjojen paljastamisesta. Komission väitteessä ei nimitäin oteta huomioon asianajosalaisuuden erityisluonnetta. Asianajosalaisuudella ei ole pelkästään tarkoitus suojata sitä yksityistä intressiä, joka oikeussubjekteilla on siihen, ettei niiden puolustautumisoikeuksiin vaikuteta korjaamattomalla tavalla, vaan sen tarkoituksena on myös suojata vaatimusta, jonka mukaan jokaisella oikeussubjektilla on oltava mahdollisuus kääntyä asianajajansa puoleen täysin vapaasti (ks. vastaavasti edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 18 kohta). Tämä vaatimus, joka on kehitetty hyvään oikeudenkäyttöön ja lainmukaisuuden noudattamiseen liittyvää yleistä etua silmällä pitäen, edellyttää väistämättä, että päämies on vapaa kääntymään asianajajansa puoleen ilman, että hänen tarvitsisi pelätä, että hänen kertomansa luottamukselliset tiedot paljastuvat myöhemmin ulkopuoliselle. Jos asianajosalaisuus rajoitettaisiin pelkäksi takeeksi siitä, ettei oikeussubjektin kertomia tietoja käytetä häntä vastaan, tämän oikeuden olennainen sisältö vesittyisi, koska näiden tietojen — vaikka vain väliaikainen — paljastaminen on juuri se seikka, joka saattaa olla omiaan aiheuttamaan korjaamatonta vahinkoa luottamukselle, joka oikeussubjektilla on ollut siinä vaiheessa, kun hän on kertonut asianajajalleen luottamuksellisia tietoja, siihen, ettei näitä tietoja milloinkaan paljasteta.
- 168 Se, että komissiota kiellettäisiin käyttämästä A-sarjan asiakirjoihin sisältyviä tietoja, saattaisi näin ollen enimmillään vain estää sellaisen vahingon pahenemisen, joka on jo toteutunut, kun asiakirjat on paljastettu.
- 169 On siis katsottava, että kiireellisyysedellytys on täyttynyt A-sarjan asiakirjojen osalta.

— B-sarjan asiakirjat

- 170 Aluksi on muistutettava, että komissio on jo tutustunut B-sarjan kolmeen asiakirjaan, joita ei ollut laitettu sinetöityyn kirjekuoreen, eli se on toiminut toisin kuin A-sarjan asiakirjojen osalta. Se, ettei komissio tutustu näihin asiakirjoihin, ei siis enää ole mahdollista. Jos 8.5.2003 tehty päätös kumotaan aineellisesti, komissio ei kuitenkaan voi käyttää kyseisiä tietoja todisteina.
- 171 Hakijat väittävät kuitenkin, että välitoimien määrääminen on kiireellistä sen estämiseksi, että aiheutuisi kolmentyyppistä peruuttamatonta vahinkoa.
- 172 Ensimmäinen näistä vahinkotyypeistä liittyy ensinnäkin siihen, että on tarpeen estää, että komissio toteuttaa B-sarjan asiakirjojen perusteella menettelyllisiä toimenpiteitä, joita ei voida peruuttaa, ja erityisesti suorittaa muita tutkimus-toimenpiteitä tai päättää väitetiedoksiannosta.
- 173 On kuitenkin todettava, että jos komissiolla olisi — kuten se on huomautuksissaan väittänyt — lainmukaisesti oikeus käyttää kyseisiä tietoja pelkkinä aihetodisteina, hakijoihin kohdistuva vahinko olisi jo toteutunut ja se olisi peruuttamaton, koska komissio on jo tutustunut kyseisiin asiakirjoihin. Välitoimista päättävän tuomarin ei kuitenkaan kuulu määrätä toimenpiteitä, joilla pyritään korjaamaan vahinko, joka on jo tapahtunut peruuttamattomasti (edellä 36 kohdassa mainittu asia Itävalta v. neuvosto, määräyksen 113 kohta).
- 174 Lisäksi on todettava, että jos komissiolla päinvastoin ei olisi oikeutta käyttää kyseisiä asiakirjoja aihetodisteina, se olisi siinä tapauksessa, että päätös kumo-

taan pääasian oikeudenkäynnissä, velvollinen toteuttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. erityisesti asia T-548/93, Ladbroke Racing v. komissio, tuomio 18.9.1995, Kok. 1995, s. II-2565, 54 kohta) ja siten lopettamaan aikaisemmin päätetyt toimenpiteet, mikä on omiaan estämään hakijoiden esiin tuoman vahingon syntymisen. Tämän vuoksi vahingon voidaan käytännössä todeta syntyneen vain siinä tapauksessa, että komissio toteuttaa toimenpiteitä, jotka perustuvat B-sarjan asiakirjoihin sisältyneisiin tietoihin, mutta hakijat eivät myöhemmin pysty osoittamaan riittävällä varmuudella, että näiden tietojen ja toteutettujen toimenpiteiden välillä on todella yhteys. Välitoimista päättävä tuomari katsoo, etteivät hakijat ole näyttäneet toteen, että olisi tarpeellista ja mahdollista määrätä välitoimista sellaisen vaaran torjumiseksi, joka päinvastaisen näytön puuttuessa on vain hypoteettinen ja jota välitoimista päättävän tuomarin ei näin ollen ole otettava huomioon kiireellisyyttä arvioidessaan (edellä 158 kohdassa mainittu asia HFB ym. v. komissio, määräyksen 67 kohta).

- 175 Toinen vahinkotyyppi, johon hakijat vetoavat, johtuu pääasiallisesti siitä, että ulkopuoliset voivat pyytää saada tutustua B-sarjan asiakirjoihin, koska nämä on liitetty komission asiakirja-aineistoon. Hakijoiden mukaan on vaarana, että nämä ulkopuoliset veloitetaan antamaan kyseisistä asiakirjoista tietoja muille ulkopuolisille. On siten tarpeen, että komissio palauttaa tai hävittää kaikki hallussaan olevat kopiot B-sarjan asiakirjoista.
- 176 On kuitenkin korostettava komission todenneen huomautuksissaan, ettei se päästä ulkopuolisia tutustumaan A- ja B-sarjan asiakirjoihin, ennen kuin pääasiassa on annettu tuomio. Välitoimista päättävä tuomari käyttää mahdollisuuttaan (ks. asia 232/81 R, Agricola Commerciale Olio ym. v. komissio, määräys 21.8.1981, Kok. 1981, s. 2193) kirjata komission ilmoitus tähän määräykseen. Näissä olosuhteissa on katsottava, ettei toiseen tyyppiin kuuluvaa vahinkoa, johon hakijat ovat vedonneet, aiheudu.
- 177 Siltä osin kuin on lopuksi kysymys hakijoiden esiin tuomasta kolmannesta vahinkotyyppistä, on todettava, että hakijat vetoavat pelkästään siihen, että kyseisillä asiakirjoilla on erittäin tärkeä asema Kanadassa, Yhdysvalloissa ja

Japanissa käynnissä olevien tutkimusten kannalta. Koska nämä väitteet ovat erityisen epämääräisiä, on katsottava, etteivät hakijat ole näyttäneet toteen, että olisi tarpeen estää korjaamaton vahinko. Hakijat ovat istunnossa kylläkin täsmentäneet, että B-sarjan asiakirjojen todellista merkitystä ei voida arvioida tässä vaiheessa. On kuitenkin todettava, että vaikka oletettaisiin, että näin todella on, hakijat ovat siitä huolimatta jälleen kerran vedonneet vain hypoteettisiin vaaroihin, kuten komissio on huomauttanut.

- 178 Edellä todettu huomioon ottaen on katsottava, ettei kiireellisyysedellytys täyty B-sarjan asiakirjojen osalta. Koska kiireellisyysedellytys on sitä vastoin täyttynyt A-sarjan asiakirjojen osalta, intressivertailu on suoritettava vain niiden osalta.

Intressivertailu

- 179 Intressivertailun osalta komissio huomauttaa, että kyseessä olevat asiakirjat saattaisivat olla sille hyödyllisiä myöhemmin menettelyssä ja että ne erityisesti mahdollistavat tietojensaantipyynnöiden tekemisen. Se, että tutkimus viivästyy, jos pyydetyt toimenpiteet määrätään, vaikuttaa komission mukaan yhteisön yleiseen intressiin ja yleisemmin koko yhteiskunnan yleiseen intressiin, jotka edellyttävät, että kilpailuasioissa tutkimukset suoritetaan mahdollisimman nopeasti ja tehokkaasti. Nopeus on tärkeää myös niille yrityksille, jotka ovat saman tutkimuksen kohteena kuin hakijat ja joihin 8.5.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä aiheutuva epävarmuus saattaa komission mukaan vaikuttaa. Komissio väittää lopuksi, että hakijoiden ehdottama menettely, jossa tarkastusta on lykättävä jonkin asiakirjan osalta, heti kun yritys vetoaa asianajosalaisuuteen, olisi epärealistinen ja johtaisi lukuisiin väärinkäytöksiin. Komission mukaan vain se vaihtoehto, että se laittaa asiakirjan sinetöityyn kirjekuoreen, kun on epäilystä siitä, suojaako asianajosalaisuus sitä, mahdollistaa sen, että komissiolla säilyy vähimmäiskontrolli menettelyn kulun osalta.

- 180 Kun välitoimista päättävä tuomari, jolle on esitetty väite, jonka mukaan on vaarana, että hakijalle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, välitoimihakemusta käsitellessään vertailee kyseessä olevia eri intressejä, hänen on tutkittava, voidaanko vaikutukset, joita aiheutuu, jollei välitoimia määrätä, poistaa siinä tapauksessa, että pääasiasta päättävä tuomioistuin mahdollisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen, ja päinvastoin, estetäänkö päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisellä päätöksen täysien oikeusvaikutusten ilmeneminen, jos pääasian kanne hylätään (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-182/03 R ja C-217/03 R, Belgia ja Forum 187 v. komissio, määräys 26.6.2003, 142 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa ja edellä 37 kohdassa mainittu asia komissio v. Atlantic Container Line ym., määräyksen 50 kohta).
- 181 Nyt esillä olevassa asiassa on otettava huomioon ensinnäkin hakijoiden intressi sen osalta, ettei A-sarjan asiakirjoja paljasteta, ja toiseksi yleinen intressi ja komission intressi sen osalta, että perustamissopimuksen kilpailusääntöjä noudatetaan.
- 182 Ensinnäkin on korostettava, että yrityksen intressiä sen osalta, ettei asiakirjoja, joiden se väittää kuuluvan asianajosalaisuuden piiriin, paljasteta, on arvioitava ottaen huomioon kunkin asian olosuhteet ja erityisesti kyseisten asiakirjojen luonne ja sisältö. Nyt esillä olevassa asiassa välitoimista päättävä tuomari katsoo A-sarjan asiakirjoja tutkittuaan, että niiden paljastaminen olisi omiaan aiheuttamaan hakijoille vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa paitsi niiden pelkän paljastamisen johdosta myös niiden sisällön johdosta.
- 183 Tätä intressiä on kuitenkin verrattava komission intressiin ja yleisemmin yleiseen intressiin sen osalta, että kilpailuasioissa tutkimukset toteutetaan mahdollisimman nopeasti, kun otetaan huomioon, kuinka tärkeitä kilpailusäännöt ovat EY:n perustamissopimuksessa asetettujen tavoitteiden toteutumiseksi.

- 184 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että jos pääasian kanne hylätään, komissio pääsee tutustumaan A-sarjan asiakirjoihin. Näin ollen siinäkin tapauksessa, että tutkimusta on lykätty, komissio lähtökohtaisesti pystyy tuona ajankohtana kuitenkin käyttämään A-sarjan asiakirjoja täydentääkseen mahdollisesti tutkimustaan.
- 185 Komissio on istunnossa kuitenkin täsmentänyt, että epävarmuustila, johon se on saatettu kyseisten asiakirjojen sisällön osalta, aiheuttaa sille huomattavia ongelmia, siltä osin kuin on kysymys sen voimavarojen kohdentamisesta ja asioiden tärkeysjärjestykseen laittamisesta, ja näin ollen pakottaa sen lykkäämään tutkimusta.
- 186 On kuitenkin muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeudet, joiden tarpeellinen täydennys asianajosalaisuus on (edellä 66 kohdassa mainittu asia AM & S v. komissio, tuomion 23 kohta), ovat perusoikeuksia (ks. erityisesti edellä 99 kohdassa mainitut yhdistetyt asiat Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, tuomion 85 kohta ja edellä 99 kohdassa mainittu asia Enso Españaola v. komissio, tuomion 80 kohta). Tästä perustavanlaatuisuudesta seuraa, että koska on todettu olevan vaarana, että asianajosalaisuutta ja hakijoiden puolustautumisoikeuksia loukataan vakavalla ja korjaamattomalla tavalla, jos komissio tutustuu A-sarjan asiakirjoihin, intressivertailussa on pidettävä lähtökohtana, että hallinnon tehokkuuteen ja voimavarojen kohdistamiseen liittyvät näkökohdat voivat tärkeydestään huolimatta olla puolustautumisoikeuksiin nähden etusijalla vain sillä edellytyksellä, että komissio vetoaa hyvin erityisiin olosuhteisiin, jotka tekevät tällaisen loukkaamisen perustelluksi. Muussa tapauksessa komissio nimittäin pystyisi melkein aina osoittamaan, että puolustautumisoikeuksien vakava loukkaaminen on perusteltua täysin sisäisten hallinnollisten näkökohtien vuoksi, mikä olisi ristiriidassa puolustautumisoikeuksien perustavanlaatuisuuden kanssa.
- 187 Välitoimista päättävä tuomari katsoo, ettei komissio ole nyt esillä olevassa asiassa näyttänyt toteen tällaisten olosuhteiden olemassaoloa, koska se on viittänyt haittoihin, joita sille aiheutuu luonteenomaisesti aina, kun lykätään sellaisen päätöksen täytäntöönpanoa, jossa se on kieltäytynyt katsomasta, että tietyt asiakirjat kuuluvat asianajosalaisuuden piiriin.

- 188 Lisäksi on todettava, että komissio voi pääasian kannetta käsiteltäessä tehdä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle työjärjestyksen 76 a artiklan perusteella hakemuksen nopeutetusta käsittelystä, samalla kun se toimittaa tuomioistuimelle vastineensa. Välimoimista päättävä tuomari ei kylläkään voi taata, että hakemus hyväksytään tässä asiassa. On kuitenkin otettava huomioon, että jos hakemus hyväksytään, asiassa voidaan antaa tuomio nopeasti, mikä lieventää komission tämänhetkistä epävarmuustilaa. Nyt esillä olevan asian erityisissä olosuhteissa välimoimista päättävä tuomari katsoo, että tällaisen mahdollisuuden olemassaolo ei vahvista komission intressiä sen osalta, että välimoimihakemukset hylätään.
- 189 Komissio ei ole myöskään tuonut esiin tarkkoja ja konkreettisia seikkoja, jotka näyttäisivät toteen ne haitat, joita 8.5.2003 tehdyn päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanon lykkäämisestä voi komission mukaan aiheutua yrityksille, jotka ovat saman tutkimuksen kohteena kuin hakijat, ja joiden perusteella näitä haittoja voitaisiin arvioida.
- 190 Kyseessä olevia intressejä punnittaessa on edellä todettu huomioon ottaen kallistuttava sille kannalle, että 8.5.2003 tehdyn päätöksen niiden säännösten, joissa komissio on päättänyt avata A-sarjan asiakirjat sisältävän sinetöidyn kirjekuoren, eli tämän päätöksen 2 artiklan täytäntöönpanoa on lykättävä.
- 191 Koska A-sarjan asiakirjoilla todennäköisesti on keskeinen osa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioidessa pääasian kannetta ja koska tässä määräyksessä on todettu, ettei komissio saa tutustua niihin, ennen kuin pääasiassa annetaan tuomio, on lopuksi määrättävä, että A-sarjan asiakirjat säilytetään tuomion antamispäivään saakka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamossa.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI**

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Asia T-125/03 R ja asia T-253/03 R yhdistetään tämän määräyksen antamista varten.
- 2) Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten ja European Company Lawyers Association hyväksytään väliintulijoiksi asiassa T-125/03 R ja asiassa T-253/03 R.
- 3) Välitoimimenettelyssä hyväksytään luottamuksellista käsittelyä koskevat pyynnöt, joita hakijat ovat esittäneet asian T-125/03 R ja asian T-253/03 R oikeudenkäyntiasiakirjoihin sisältyvien tiettyjen seikkojen osalta, jotka on hakijoille 16.9.2003 lähetetyssä kirjaamon kirjeessä mainittu luottamuksellisina.
- 4) Asiassa T-125/03 R esitetty välitoimihakemus hylätään.
- 5) Komission ilmoitus, jonka mukaan se ei päästä ulkopuolisia tutustumaan B-sarjan asiakirjoihin, ennen kuin asiassa T-253/03 on annettu tuomio

pääasian osalta, kirjataan.

- 6) Asianajosalaisuuteen perustuvaa suojaa koskevasta pyynnöstä 8 päivänä toukokuuta 2003 tehdyn komission päätöksen (asia COMP/E-1/38.589) 2 artiklan täytäntöönpanoa lykätään asiassa T-253/03 R, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa pääasian kannetta koskevan tuomion.

- 7) A-sarjan asiakirjat sisältävä sinetöity kirjekuori säilytetään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamossa, kunnes ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa pääasian kannetta koskevan tuomion.

- 8) Asiassa T-253/03 R esitetty välitoimihakemus hylätään muilta osin.

- 9) Asian T-125/03 R ja asian T-253/03 R oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 30 päivänä lokakuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti